

แผนยุทธศาสตร์พัฒนาคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

พ.ศ. 2565-2568

จัดทำโดย

ดร.วิวิศน์ สุขแสงอร่าม

การเสนอวิสัยทัศน์เพื่อการสรรหาคณบดีคณะวิทยาการจัดการ

9 พฤศจิกายน 2564

คำนำ

แผนยุทธศาสตร์พัฒนาคณะวิทยาการจัดการ ปี พ.ศ.2565-2568 ฉบับนี้จัดทำขึ้นนี้เพื่อการเสนอวิสัยทัศน์เพื่อการสรรหาคณบดีคณะวิทยาการจัดการ ที่จะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคณะวิทยาการจัดการ ระยะเวลาอีก 4 ปีข้างหน้าให้มีความก้าวหน้าและมีคุณภาพโดยมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าประสงค์ และประเด็นยุทธศาสตร์ มีตัวชี้วัด มีกลยุทธ์ มีโครงการ กิจกรรมสนับสนุนที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาคณะวิทยาการจัดการจากกระบวนการทบทวนแผนยุทธศาสตร์พัฒนาคณะวิทยาการจัดการโดยศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสภาพทางการศึกษา เศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏระยะ 20 ปี สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาของมหาวิทยาลัยกรอบแผนอุดมศึกษาระยะ 15 ปี และแผนยุทธศาสตร์พัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พ.ศ.2560-2579 และแผนยุทธศาสตร์พัฒนาคณะวิทยาการจัดการปีพ.ศ.2561-2564 ทั้งนี้แผนพัฒนาดังกล่าวจะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางการพัฒนาคณะวิทยาการจัดการต่อไป

วิวิศน์ สุขแสงอร่าม

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
บทที่ 1 บทนำ	1
บริบทสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อประเทศไทย	1
บริบทสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการศึกษา	5
บริบทประชาคมอาเซียนกับทิศทางการอุดมศึกษาของไทย	7
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550	10
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)	10
แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี (พ.ศ.2561-2564)	16
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545	18
แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2574	18
แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)	20
ยุทธศาสตร์ใหม่มหาวิทยาลัยราชภัฏระยะ 20 ปี	26
ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2560-2564)	28
บทที่ 2 บริบทและสถานการณ์ของคณะวิทยาการจัดการกับการจัดการศึกษา	32
สถานการณ์และสภาพปัจจุบันของคณะวิทยาการจัดการ	32
ข้อมูลพื้นฐานคณะวิทยาการจัดการ	34
ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของคณะวิทยาการจัดการ	35
แผนพัฒนายุทธศาสตร์พัฒนาคณะวิทยาการจัดการ (พ.ศ.2561-2564)	36
การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค	42
ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix	46
บทที่ 3 แผนยุทธศาสตร์พัฒนาคณะวิทยาการจัดการ พ.ศ. 2565 – 2568	48
ปรัชญา	48
ปณิธาน	48
วิสัยทัศน์	48
เอกลักษณ์	48
อัตลักษณ์	48

พันธกิจ	49
ค่านิยมองค์กร	49
วัตถุประสงค์	49
เป้าประสงค์	50
ประเด็นยุทธศาสตร์คณะ	50
การนำแผนพัฒนาคณะสู่การปฏิบัติ	51
เป้าหมายที่จะดำเนินการให้เกิดผลสำเร็จในระยะเวลา 4 ปี	53

บทที่ 1

บทนำ

บริบทสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อประเทศไทย

1. สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจโลกและส่งผลกระทบต่อประเทศไทย

เศรษฐกิจโลกในระยะ 5 ปีข้างหน้ายังมีแนวโน้มขยายตัวช้าและมีความเสี่ยงจากความผันผวน ในระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกในเกณฑ์สูง ซึ่งส่งผลให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับความเสี่ยงสำคัญ ได้แก่ ความไม่แน่นอนของการปรับเปลี่ยนทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินของมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ อาทิ สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการเงิน และการประกอบธุรกิจของไทย นอกจากนี้ การเปิดเสรีทางการค้าก่อให้เกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น รวมทั้งภาคการบริการและการท่องเที่ยว ทำให้ประเทศไทยต้องมีการปรับตัวเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ อย่างไรก็ตาม การเปิดเสรีทางการค้าดังกล่าวจะเป็นโอกาสของประเทศไทยในการใช้ประโยชน์จากความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและภูมิภาคให้สนับสนุนการพัฒนา ห่วงโซ่มูลค่าร่วมกัน ทั้งนี้ ปัจจัยภายนอกที่คาดว่าจะส่งผลต่อเศรษฐกิจไทยอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่

1) ตลาดเกิดใหม่มีบทบาทสูงขึ้น ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภูมิทัศน์เศรษฐกิจเป็นแหล่งวัตถุดิบ แรงงาน และตลาดที่มีกำลังซื้อทั้งบราซิล รัสเซีย อินเดีย จีน แอฟริกาใต้ ทั้งนี้ภูมิภาคเอเชีย จะเป็นศูนย์กลางพลังอำนาจทางเศรษฐกิจของโลกมีการไหลเข้าของการลงทุนในภาคการผลิตสูงโดยเฉพาะอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์และชิ้นส่วนและเป็นห่วงโซ่การผลิตที่สำคัญของโลก หรือเป็น “โรงงานผลิตแห่งเอเชีย” เพื่อส่งออกตลาดโลก และดึงดูดให้ประเทศมหาอำนาจเดินเข้ามาร่วมกลุ่มและขยายบทบาททางเศรษฐกิจในภูมิภาคมากขึ้นผ่านการผลักดันให้เกิดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ทั่วโลกเพื่อสร้างอำนาจต่อรอง อาทิ Trans-Pacific Partnership (TPP) และ Regional Comprehensive Economic Partnership (RCEP) ทำให้รูปแบบการค้าในระยะต่อไปมีความเป็นเสรีและแข่งขัน อย่างเข้มข้นขึ้น นอกจากนี้ การเพิ่มขึ้นของชนชั้นกลางจะก่อให้เกิดกำลังซื้อของโลกเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นโอกาสที่ เปิดกว้างขึ้นสำหรับการค้าการลงทุนการบริการ และการเคลื่อนย้ายทุนและแรงงาน อย่างไรก็ตาม การเปิดเสรียังก่อให้เกิดมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีเพิ่มมากขึ้น อาทิ การออกกฎระเบียบ มาตรฐานสินค้าและบริการ มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม และสิทธิมนุษยชน ซึ่งทำให้ประเทศไทยต้องพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม บนฐานความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ปรับปรุงกฎระเบียบภายในให้สอดคล้อง รับกับข้อตกลงระหว่างประเทศรวมทั้งสร้างสภาพแวดล้อมให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม

2) ตลาดการเงินโลกไร้พรมแดน ซึ่งเป็นผลจากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเงิน มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทำให้มีการพัฒนาเครื่องมือทางการเงินใหม่ๆ เช่น Application ทางการเงิน Crow Funding และ Financial Platform เป็นต้น ประกอบกับการเปิดเสรีภาคการเงินในอาเซียน ทำให้เกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น ซึ่งเป็นแรงผลักดันทำให้ภาคการเงินของไทยต้องเร่งพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเงินให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น รวมทั้งต้องเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เพื่อรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เช่น การปรับปรุงกฎระเบียบในการกำกับดูแลภาคการเงิน การสร้างความเชื่อมั่น ให้แก่ผู้ให้บริการในเรื่องความปลอดภัยของข้อมูลส่วนตัวผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การป้องกันความเสี่ยงจากความเสี่ยงทางการเงิน การเคลื่อนย้ายเงินทุน และปริมาณธุรกรรมที่เพิ่มขึ้น

3) การเปิดเสรีมากขึ้นของอาเซียนภายหลังปี 2558 ทั้งในภาคสินค้าและบริการโดยเฉพาะภาคการเงิน ซึ่งเป็นโอกาสสำคัญหลายประการ อาทิ การเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิต ทุนแรงงาน อย่างเสรีการลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศซึ่งทำให้ภาคการผลิตสามารถขยายตลาดและพัฒนาตัวเอง ให้มีความเข้มแข็งมากขึ้นรวมทั้งการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุน การเงิน การบริการและการผลิต ภาคอุตสาหกรรม ในขณะที่การแข่งขันของประเทศในภูมิภาคอาเซียนอาจสูงขึ้นทั้งในเรื่องมาตรฐานสินค้าและบริการสินค้าเกษตรไทยจะแข่งขันจะแข่งขันยากขึ้นจากการเริ่มลดภาษีสินค้าของประเทศกัมพูชา สาธารณประชาธิปไตยประชาชนลาว เมียนมาร์ เวียดนาม การเคลื่อนย้ายเสรีแรงงานทักษะที่เป็นทั้งโอกาสและอุปสรรคและการที่หลายประเทศมีเป้าหมาย การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการในอนาคตที่คล้ายคลึงกันไม่ว่าจะเป็น อินโดนีเซีย มาเลเซีย เวียดนาม และไทย ทำให้การพัฒนาของแต่ละประเทศต้องคำนึงถึงความได้เปรียบเฉพาะตัวในการวางตำแหน่ง ทางยุทธศาสตร์การค้าสินค้าและบริการของตนเองซึ่งไทยต้องผลักดันการลงทุนของไทยไปประเทศอาเซียนมากขึ้น

4) รูปแบบการค้ามีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปสู่การค้าเสรีเฉพาะกลุ่มมากขึ้น และมีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่หลากหลายขึ้น เพื่อขยายการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ซึ่งจะเป็นทั้งโอกาสที่เปิดกว้างขึ้นสำหรับการค้าและการลงทุน แต่ในขณะเดียวกันการแข่งขันก็จะรุนแรงขึ้นทั้งในรูปของกลุ่ม ประเทศและสำหรับแต่ละประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วง 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 นั้นเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนของโลกยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ต่างประเทศไทยจึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การแข่งขันและความร่วมมือระหว่างประเทศที่ชัดเจนขึ้นทั้งในเรื่องฐานตลาดการค้าการลงทุนในอนุภาค ภูมิภาค และในระดับโลก และในสาขาการผลิตการบริการที่ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งนี้จะต้องใช้ประโยชน์จาก (1) ภูมิศาสตร์ที่ตั้งของประเทศและการดำเนินนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศมายาวนาน และจากการดำเนินนโยบายส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานที่ตั้งบริษัทแม่และศูนย์ปฏิบัติการ

ประจําภูมิภาค (2) การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ขนาดใหญ่ตามที่กำหนดในแผนการลงทุน และ (3) ความเป็นเลิศในหลายอุตสาหกรรมและบริการ อาทิ ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ อาหาร และบริการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม ท่ามกลางการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นโดยอาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพและการพัฒนานวัตกรรมนั้น มีแนวโน้มว่าประเทศต่างๆ จะนำมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีมาใช้เป็นเครื่องมือในการกีดกันการค้าโดยทางอ้อมมากขึ้น อาทิ มาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชน มาตรฐานความปลอดภัยอาหาร และมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

2. การวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเป็นกุญแจสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อม และเปลี่ยนวิถีการดำรงชีวิตของคนในสังคม ทุกเพศทุกวัย

ในช่วงที่ผ่านมาการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น เทคโนโลยีสื่อสาร และเทคโนโลยีชีวภาพ ได้ทำให้รูปแบบการผลิต การดำเนินธุรกิจ และการใช้ชีวิตของประชาชนเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มนุษย์สามารถสื่อสารทั้งภาพและเสียงได้อย่างไร้พรมแดน การทำธุรกิจและธุรกรรมบนโครงข่ายดิจิทัลเพิ่มมากขึ้น ประเทศที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างก้าวกระโดด ในอนาคตองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สั่งสมมาอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์พื้นฐานแขนงใหม่ เช่น วิทยาการรับรู้ (Cognitive Science) ซึ่งเป็นการทำงาน ระหว่างสมองและจิตใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความคิด อารมณ์ และการกระทำมีความสำคัญต่อการสร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ที่จะส่งผลให้เกิดการพลิกโฉมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการดำรงชีวิตของมนุษย์แบบก้าวกระโดด (Disruptive Technology) โดยมีแนวโน้มว่าเทคโนโลยีพื้นฐานใน 4 ด้าน ได้แก่ เทคโนโลยีชีวภาพ นานาเทคโนโลยี เทคโนโลยีวัสดุศาสตร์ พลังงาน และสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร และดิจิทัล จะส่งผลให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ 12 ด้าน ได้แก่ (1) อินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ (2) โปรแกรมอัจฉริยะที่สามารถคิดและทำงานแทนมนุษย์ (3) อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่งทุกอย่าง (Internet of Things) (4) เทคโนโลยีคลาวด์ (Cloud Technology) (5) เทคโนโลยีหุ่นยนต์ขั้นก้าวหน้า (Advanced Robotics) (6) ยานพาหนะไร้คนขับ (Autonomous and Near-Autonomous Vehicles) (7) เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ (Next-Generation Genomics) (8) เทคโนโลยีการเก็บพลังงาน (Energy Storage) (9) การพิมพ์แบบสามมิติ (3D Printing) (10) เทคโนโลยีวัสดุขั้นก้าวหน้า (11) เทคโนโลยีการขุดเจาะน้ำมันและก๊าซขั้นก้าวหน้า และ (12) เทคโนโลยีพลังงานทดแทน

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดังกล่าวส่งผลกระทบต่อประเทศทั้งในมิติเศรษฐกิจและสังคมที่สำคัญ คือ

1) เกิดสาขาอุตสาหกรรมและบริการใหม่ๆ ที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่หลากหลายสาขา เพื่อตอบสนองความต้องการในภาคการผลิต บริการ และพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป โดย

อุตสาหกรรมใหม่ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 5 กลุ่มหลักได้แก่ กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อ และบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง รวมทั้งรูปแบบและกระบวนการประกอบธุรกิจบริการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและหลากหลาย รูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการมีวัฏจักรชีวิตสั้นลง การแข่งขันในตลาดอยู่บนฐานของการใช้ นวัตกรรมทั้งในกระบวนการผลิต การออกแบบผลิตภัณฑ์และบริการ นวัตกรรมด้านการตลาดและการบริหารจัดการ การพัฒนา เทคโนโลยีจะส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น อินเทอร์เน็ตกลายเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของทุกคน เนื่องจากการพัฒนาอุปกรณ์สื่อสารประสิทธิภาพสูงที่สามารถบรรจุ รับ ประมวลผล และแสดงผลข้อมูลได้อย่างมหาศาล

2) มนุษย์จะสามารถเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัด เกิดความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ เช่น ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยี อันเนื่องมาจากความแตกต่างด้านรายได้ ด้านความรู้ ด้านทักษะ หรือด้านการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีความเหลื่อมล้ำของแรงงานที่มีทักษะเทคโนโลยีขั้นสูงและแรงงานที่ไม่มีทักษะ ความเหลื่อมล้ำของผู้ประกอบการขนาดใหญ่และขนาดเล็กที่มีความสามารถในการลงทุนเพื่อยกระดับศักยภาพทางเทคโนโลยีแตกต่างกัน

3) การแข่งขันแรงงานที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีระดับสูงมีความสามารถเฉพาะทาง หรือมีทักษะหลายด้าน (Multi-Skills) ในตลาดแรงงานสูงขึ้น เนื่องจากกระแสการเปลี่ยนแปลง ทางเทคโนโลยี และความต้องการพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศต่างๆ โดยแรงงานทักษะต่างๆ จะไม่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน เพราะจะถูกแทนที่ด้วยการใช้ระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ แรงงานจึงต้องมีการปรับตัว พัฒนา ศักยภาพของตนให้มีทักษะการใช้เทคโนโลยีระดับสูงมากขึ้น ประกอบกับกำลังแรงงานของกลุ่มประเทศต่างๆ จึงพยายามใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในการอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีทักษะสูง เข้ามาทำงานในประเทศมากขึ้น

4) เกิดความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ เช่น เหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยี อันเนื่องมาจากความแตกต่างด้านรายได้ ด้านความรู้ ด้านทักษะ หรือด้านการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีความเหลื่อมล้ำของแรงงานที่มีทักษะเทคโนโลยีขั้นสูงและแรงงานที่ไม่มีทักษะ ความเหลื่อมล้ำของผู้ประกอบการขนาดใหญ่และขนาดเล็กที่มีความสามารถในการลงทุนเพื่อยกระดับศักยภาพทางเทคโนโลยี แตกต่างกัน

ประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งสร้างสมรรถนะทางเทคโนโลยีขั้นสูงใน 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัลเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ที่

เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง โดยกลุ่มเทคโนโลยีที่ไทยมีศักยภาพพัฒนา ได้แก่ การเกษตร การแพทย์ และสิ่งแวดล้อม อุตสาหกรรมสร้างสรรค์และวัฒนธรรม จะต้องพัฒนาต่อยอดให้เกิดมูลค่าเพิ่มและ เป็นฐานเศรษฐกิจในระยะต่อไป

บริบทสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการศึกษา

1. แนวโน้มของสถานการณ์และแนวโน้มการพัฒนาอุดมศึกษาของโลก

บทบาทการพัฒนาอุดมศึกษาทั่วโลกมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกันในเรื่องการขยายจำนวนการรับนักศึกษาเพื่อรองรับโอกาสและสร้างความเสมอภาคให้กับผู้ต้องการเข้าศึกษาจำนวนมากขึ้นทำให้อุดมศึกษาต้องสร้างความหลากหลายในระบบวิชาการที่นำไปสู่รูปแบบการให้บริการวิชาการที่หลากหลาย ผลจากการขยายจำนวนนักศึกษาทำให้รัฐที่เป็นผู้สนับสนุนหลักของอุดมศึกษามีข้อจำกัดทางเศรษฐกิจซึ่งมีผลกระทบต่ออุดมศึกษาจึงต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพประสิทธิผลและคุณภาพมากขึ้นรวมทั้งการได้รับการคาดหวังว่าอุดมศึกษาจะมีบทบาทในการชี้นำทางเศรษฐกิจสังคมและตอบสนองความต้องการของสังคมในขณะเดียวกันคงไว้ซึ่งความเป็นอิสระ

2. การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์

สภาพการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว และแนวโน้มการพัฒนาภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมการเมืองการปกครองประชากรสาธารณสุขสิ่งแวดล้อมและวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการศึกษาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงโดยสรุปกว้างๆได้ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ : ในอนาคตมีลักษณะเป็นเศรษฐกิจฐานความรู้ที่ดำเนินไปในกระแสของการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจซึ่งจะทำให้รูปแบบของระบบการค้าโลกเปลี่ยนแปลงไปรวมทั้งรูปแบบของระบบการศึกษาทำให้ไทยต้องเร่งสร้างคุณภาพในการจัดการศึกษา รวมทั้งการรู้จักอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรสินทางปัญญาเพื่อรองรับการแข่งขันที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและจะมีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นเศรษฐกิจโลกจะเคลื่อนสู่เอเชียโดยมีศูนย์กลางเศรษฐกิจใหม่อยู่ที่จีนและอินเดียการจัดการศึกษาของไทยในอนาคตจึงต้องมุ่งเน้นการเตรียมความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและก้าวหน้าเข้าสู่เศรษฐกิจฐานความรู้สร้างคนให้มีความรอบรู้คิดและวิเคราะห์เป็น ส่งเสริมความสามารถในด้านภาษาสากลและเทคโนโลยีและในขณะเดียวกันต้องส่งเสริมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้เกิดความสมดุลของการพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจและการพึ่งพาตนเองอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

ด้านสังคมและวัฒนธรรม : จะเป็นสังคมภูมิปัญญามากขึ้นในลักษณะสังคมฐานความรู้และการเคลื่อนย้ายถิ่นแบบไร้พรมแดนจะทำให้เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรมซึ่งจะทำให้ปัญหาทางสังคมมีความซับซ้อนมากขึ้นการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมเมืองและสังคมชนบทภาวะความเป็นเมืองที่มากขึ้นส่งผลต่อสัมพันธภาพภายในครอบครัวโครงสร้างครอบครัวเกิดการเปลี่ยนแปลงกลายเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้นนอกจากนี้ยังมีการอพยพย้ายถิ่นเข้าสู่เมืองใหญ่เกิดปัญหาสังคมและอาชญากรรมการย้ายถิ่นแบบไร้พรมแดนจะมีผลต่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปัญหาทางสังคมจะมีความหลากหลายและซับซ้อนมากขึ้นจนอาจเกิดช่องว่างทางความรู้จากการเข้าไม่ถึงเทคโนโลยีดังนั้นการพัฒนากระบวนการเรียนรู้และส่งเสริมคุณภาพการจัดการศึกษาจะเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีที่จะลดปัญหาทางสังคมต่างๆ การจัดการศึกษาจะต้องส่งเสริมการพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้พัฒนาจิตใจควบคู่กับการพัฒนาการเรียนรู้ของคนทุกกลุ่มทุกวัยตลอดชีวิตทั้งในระบบและนอกระบบอย่างต่อเนื่อง

ด้านการเมืองการปกครอง : ประชาชนจะตื่นตัวในการเรียกร้องสิทธิเสรีภาพและให้ความสำคัญในด้านสิทธิมนุษยชนมากขึ้นภายใต้กระแสโลกการปกครองระบอบประชาธิปไตยจะต้องสร้างวัฒนธรรมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นในสังคมไทยในทุกระดับโดยยึดหลักคุณธรรมนำความรู้ส่งเสริมให้เกิดความรักสามัคคีปรองดองและเน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีสมานฉันท์การเปลี่ยนแปลงบริบทต่างๆ ของโลกในกระแสโลกาภิวัตน์จะส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของคนในประเทศเป็นอย่างมากดังนั้นจึงต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวโดยการวางรากฐานการศึกษาเพื่อการพัฒนาให้คนมีความรอบรู้เข้าใจและเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในด้านต่างๆ อย่างครบถ้วน

ด้านประชากร : โครงสร้างอายุประชากรโลกกำลังอยู่ในช่วงการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่กลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไปจะมีแนวโน้มการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วโดยจะเพิ่มเป็นร้อยละ 41.5 ในปี พ.ศ. 2593 สำหรับประเทศไทยจะเริ่มเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุภายในประมาณ 15-20 ปีการเปลี่ยนแปลงนี้จะมีอิทธิพลต่อรูปแบบการพัฒนาการศึกษาของประเทศการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความรู้ให้กับประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ

ด้านสาธารณสุข : การขาดแคลนบุคลากรทางด้านการแพทย์และสาธารณสุขยังเป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศโดยปัจจุบันมีบุคลากรทางการแพทย์ 30 คนต่อประชากร 100,000 คนซึ่งยังไม่เพียงพอ นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องส่งเสริมการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการเจ็บป่วยที่เกิดจากโรคอุบัติใหม่และโรคระบาดที่เป็นผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์การพัฒนาด้านสาธารณสุขเพื่อดูแลสุขภาพของกลุ่มผู้สูงอายุให้แข็งแรงและสามารถช่วยพัฒนาประเทศได้ยาวนานขึ้น

ด้านสิ่งแวดล้อม : ปัจจุบันโลกกำลังประสบปัญหาภาวะโลกร้อนจากปรากฏการณ์เรือนกระจกและเกิดปรากฏการณ์เอลนีโญและลานีญาซึ่งส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลกที่นำไปสู่การ

เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมอย่างรุนแรงการจัดการศึกษา จึงต้องพัฒนาคนให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในทุกระดับการศึกษารวมทั้งการส่งเสริมการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านความหลากหลายทางชีวภาพการพัฒนาพลังงานทดแทนและเทคโนโลยีที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี : การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศไทยยังอยู่ในระดับต่ำเนื่องจากขาดแคลนทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพและการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาของไทยยังมีน้อยอยู่มากขาดการวิจัยด้านเทคโนโลยีเพื่อการลดต้นทุนการผลิตปัจจุบันโลกได้ก้าวเข้าสู่ยุควิทยาศาสตร์ใหม่บนฐานชีวภาพ (Molecular biology) ซึ่งขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีหลักได้แก่เทคโนโลยีชีวภาพนาโน เทคโนโลยีและเทคโนโลยีสต็อกเกอร์ให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ อย่างต่อเนื่องดังนั้นการจัดการศึกษาจึงควรส่งเสริมให้เกิดความตื่นตัวทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและส่งเสริมการนำผลวิจัยมาประยุกต์ใช้ให้สามารถเกิดความร่วมมือทางเทคโนโลยีกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นรวมทั้งการพัฒนาเทคโนโลยีที่ลดการพึ่งพาเทคโนโลยีต่างชาติ

บริบทประชาคมอาเซียนกับทิศทางการอุดมศึกษาของไทย

การเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียนหรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations : ASEAN) เป็นองค์กรระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นั้นประกอบด้วย 3 เสาหลักคือ

1. **ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน** (ASEAN Political-Security Communication หรือ APSC) ความมั่นคงและเสถียรภาพทางการเมืองเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาด้านอื่นๆ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนจึงเป็นเสาหลักความร่วมมือ 1 ใน 3 เสาหลัก ที่เน้นการรวมตัวของอาเซียนเพื่อสร้างความมั่นใจเสถียรภาพและสันติภาพในภูมิภาค เพื่อให้ประชาชนในอาเซียนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขและปราศจากภัยคุกคามด้านการทหาร และภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ เช่น ปัญหายาเสพติดและปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ

2. **ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน** (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ท่ามกลางบริบททางเศรษฐกิจการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศที่มีการแข่งขันสูง อันส่งผลให้ประเทศต่างๆ ต้องปรับตัวเองเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์จากระบบเศรษฐกิจโลกรวมถึงการรวมกลุ่มการค้ากันของประเทศต่างๆ อาทิ สหภาพยุโรปและเขตการค้าเสรีอเมริกาเหนือ

3. **ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน** (ASEAN Socio-Cultural Community หรือ ASCC) มีเป้าหมายให้อาเซียนเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปันประชากร

อาเซียนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาในทุกด้านเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียนโดยมีแผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนระบุอยู่ในแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ ซึ่งประกอบด้วย ความร่วมมือใน 6 ด้าน ได้แก่ การพัฒนามนุษย์ (Human Development) การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection) สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social justice and Rights) ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability) การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building and ASEAN Identity) การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the Development Gap)

ในบริบทดังกล่าวมาย่อมจะส่งผลกระทบทางด้านการศึกษาของไทยในระดับอุดมศึกษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้และการแข่งขันทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษาและวัฒนธรรมในภูมิภาคอาเซียนส่วนในด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษาผู้เขียนมีมุมมองว่า ควรมีการปรับตัวและการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้คือ

การปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของรัฐบาลในเชิง คือกระทรวงศึกษาธิการและ กระทรวงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาควรมีนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ในการรองรับการเตรียมความพร้อมของอุดมศึกษาไทยในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนซึ่งผ่านมานโยบายที่รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของรัฐบาลยังไม่มีชัดเจนมากนักในการนำไปสู่การปฏิบัติซึ่งควรมีนโยบายในการปรับตัวและการเตรียมความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแก่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยอย่างเป็นทางการ

การปรับตัวด้านการเตรียมความพร้อมของอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา คืออาจารย์ในมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่ต้องพัฒนาศักยภาพของตนเองทางด้านการเรียนการสอนการวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษากลางในการสื่อสารในภูมิภาคอาเซียนซึ่งที่ผ่านมาการปรับเปลี่ยนทางด้านการจัดการจัดระบบอุดมศึกษาของไทยตั้งแต่การเปลี่ยนสถานะของอาจารย์จากที่เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย หรือพนักงานในสถาบันอุดมศึกษานั้นทำให้ความมั่นคงทางด้านอาชีพ ตลอดจนความเหลื่อมล้ำทางด้านฐานเงินเดือนซึ่งจากเดิมการปรับเปลี่ยนมาเป็นระบบพนักงานมหาวิทยาลัยนั้น รัฐบาลได้มีเจตนารมณ์ให้มีการจัดสรรงบประมาณและฐานเงินเดือนแก่พนักงานมหาวิทยาลัยมากกว่าฐานเงินเดือนของข้าราชการ 1.5 เท่า แก่พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน และ 1.7 เท่าแก่พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ หรืออาจารย์แต่ในปัจจุบันหาได้เป็นไปตามเจตนารมณ์เดิมที่ได้ตั้งไว้ไม่ บางมหาวิทยาลัยนั้นพนักงานมหาวิทยาลัยทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนยังมีสถานภาพที่มีความไม่มั่นคงและสุมเสี่ยงต่อการให้ออกจากงาน เนื่องจากยังยึดโยงอยู่กับระบบสัญญาที่ไม่มี ความมั่นคงและขึ้นอยู่กับระบบการประเมินเพื่อต่อสัญญาซึ่งบ่งบอกถึง

ความไม่มั่นคงในอาชีพตลอดจนปัญหาการบริหารจัดการที่ดีหรือธรรมาภิบาลของผู้บริหารในมหาวิทยาลัยที่ส่งผลกระทบต่อสถานะของอาจารย์ที่ถูกเปลี่ยนไปทำให้ศักยภาพและประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนและการเพิ่มคุณภาพการศึกษาของไทยที่มีความด้อยลงไปมากตลอดจนยังไม่มีระบบการเสริมสร้างและสนับสนุนให้พนักงานมหาวิทยาลัยได้มีการพัฒนาศักยภาพของตนเองทั้งทางด้านภาษาและการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปอย่างเพียงพอต่อการรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจากผู้ที่เกี่ยวข้องและจากมหาวิทยาลัยในสังกัดเอง ถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญส่งผลกระทบต่อการศึกษาไทยในระดับอุดมศึกษาและการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการศึกษารัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีการดำเนินการในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยเร็วและมีนโยบายที่ชัดเจนต่อบุคลากรทางด้านการศึกษาดังกล่าวอย่างเป็นรูปธรรม

การปรับตัวด้านการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา คือนักศึกษานั้นหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเรียนรู้ปรับตัวและเตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์ในอนาคต เช่นนักศึกษาต้องมีความสนใจและตระหนักถึงผลที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการรวมตัวของประเทศต่างๆ สู่ประชาคมอาเซียนในส่วนของข้อดีและข้อเสียอย่างเข้าใจการเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียนซึ่งยุคสังคมใหม่จะสะท้อนความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น การเรียนรู้ของนักศึกษายุคใหม่จึงจำเป็นต้องปรับทั้งกระบวนการเรียนรู้ปรับทัศนคติที่จะต้องตระหนักถึงความเป็นชาติการปรับกระบวนการเรียนรู้ยุคใหม่ควรเป็นไปอย่างมีเป้าหมายอย่างรู้เท่าทันสถานการณ์การสร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ต่างวัฒนธรรมได้และเรียนรู้ประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกันพร้อมกับสร้างโอกาสเรียนรู้ภาษาต่างประเทศต้องเพิ่มทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้มากขึ้นให้สามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดี

ที่สำคัญที่สุดคือการปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของชุมชนท้องถิ่น ในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพราะว่าถ้าหากชุมชนท้องถิ่นไม่มีมาตรการหรือแผนรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก็จะเกิดความเสียเปรียบทางการแข่งขันการตลาดตลอดจนทางด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมท้องถิ่นที่ถือว่าเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสังคมไทยมาอย่างยาวนานและการสร้างชุมชนเศรษฐกิจอาเซียนที่จำเป็นต้องมีผู้นำชุมชนท้องถิ่นที่มีวิสัยทัศน์ให้มีความสามารถในการบูรณาการเชื่อมโยงเศรษฐกิจของประชาคมอาเซียนให้เข้ากับเศรษฐกิจโลกได้ซึ่งต้องมีกลไกและสถาบันการศึกษาต่างๆ ในท้องถิ่นเองต้องมีการสนับสนุนในการประสานงานและดำเนินการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้นแก่ชุมชนท้องถิ่นในอนาคตแก่ผู้นำชุมชนและประชาชนในท้องถิ่นเพื่อเรียนรู้และปรับตัวในการวางแผนชุมชนท้องถิ่นเพื่อรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

มาตรา 49 ได้บัญญัติถึงสิทธิของบุคคลในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้ อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียนโดยรวมถึงผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพหรือผู้อยู่ในสภาวะ ยากลำบากต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้การศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่นด้วย การจัดการ ศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชนการศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเองและการ เรียนรู้ตลอดชีวิตย่อมได้รับกรอบคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐมาตรา 80(3) ได้บัญญัติให้มีการ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับ ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยจัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของ ชาติจัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและยึดมั่น ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560-2564) ซึ่งแปลง ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีกรอบวิสัยทัศน์และ เป้าหมายอนาคตประเทศไทยในปี 2579 ซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปีเป็นกรอบที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มุ่งตอบสนองวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนดภายใต้ระยะเวลา 5 ปี ต่อจากนี้ ไปพิจารณาจากการประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาทั้งภายนอกและภายในประเทศที่ปัจจัยเชิงจุดแข็งและ จุดอ่อนของประเทศและการสะท้อนถึงโอกาสและความเสี่ยงในการที่จะผลักดันขับเคลื่อนให้การพัฒนาใน ด้านต่างๆ บรรลุผลได้ในระยะเวลา 5 ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปีทั้งนี้โดยได้คำนึงถึง การต่อยอด ให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่องภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อไป ดังนั้น การพัฒนาประเทศในระยะ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายรวมของการพัฒนาได้ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิต สำนึก และมีความสุข โดยมีสุขภาวะจิตที่ดี ครอบครัวยุบอุ่น ตลอดจนเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

1.2 เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึง ทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งที่พึ่งพาตนเองได้

1.3 เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากและสร้างความมั่นคงทรงพลังงาน อาหาร และน้ำ

1.4 เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

1.5 เพื่อให้บริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

1.6 เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคโดยการพัฒนาระดับภูมิภาคและเมืองเพื่อรองรับการพัฒนายกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

1.7 เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับ อนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

2. เป้าหมาย

เป้าหมายรวม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ประกอบด้วย

2.1 คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวมมีสุขภาพกายและใจที่ดีมีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

2.2 ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 15

2.3 ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐาน บริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการ

ผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการ ฐานความรู้
 ขั้นสูงใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการบริการสู่ภูมิภาคเพื่อ
 ลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี และมีปัจจัย
 สนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิต
 และบริการ

2.4 พืชทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มี
 ความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ 40 ของพื้นที่ประเทศเพื่อรักษา
 ความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่งไม่น้อยกว่าร้อยละ 7
 ภายในปี 2563 เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการ
 อย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ในเกณฑ์
 มาตรฐาน

2.5 มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดีและเพิ่มความ
 เชื่อมมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดคิดในสังคมลดลง ปัญหา
 อาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านิยมลดลงมี
 ความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติประเทศไทยมีส่วนร่วมในการ
 กำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วน การ
 พัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนและการส่งออก ของ
 ไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

2.6 มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและ
 มีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลงและการบริหารจัดการ
 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบันการจัดการ
 นานาชาติและอันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบ
 งบประมาณมีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐ
 ที่มีความรู้ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ โดยมีแนวทางพัฒนา คือ

- 1) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์
- 2) พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า
- 3) ยกระดับ

คุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เช่น ปรับหลักสูตรการผลิตครูที่เน้นสมรรถนะ มีจิตวิญญาณ ความเป็นครู เป็นผู้แนะนำ และสามารถกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน สร้างมาตรการจูงใจให้ผู้มีศักยภาพสูง เข้ามาเป็นครู 4) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วน คำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ 5) เพิ่มประสิทธิภาพการบริการจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ 6) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย 7) ผลักดันให้สถาบันทางสังคม มีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยมีแนวทางการพัฒนา คือ

1) เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเปราะบางประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพ ของรัฐ และมีอาชีพ 2) กระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มี คุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง 3) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความ เข้มแข็งการเงิน ฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิ ในการจัดการ ทุน ที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางการ พัฒนา คือ 1) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม 2) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการ แข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางการ พัฒนา คือ 1) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสร้างความสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและ เป็นธรรม 2) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน 3) แก้ไข ปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม 4) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 5) สนับสนุนการลด ปล่องก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 6) บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ 7) พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความ ชัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม 8) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่าง ประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนา คือ 1) การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและดำรงไว้ซึ่งสถาบัน หลักของชาติ 2) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือ ภัย คุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ 3) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อ บูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคาม

ข้ามชาติ 4) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทางทะเล 5) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงกับแผนงานการพัฒนาอื่นๆ ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย โดยมีแนวทางการพัฒนา คือ 1) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดเหมาะสมเกิดความคุ้มค่า 2) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงิน การคลัง ภาครัฐ 3) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล 4) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 5) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ 6) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ โดยมีแนวทางการพัฒนา คือ 1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง 2) การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง 3) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ 4) การพัฒนาด้านพลังงาน 5) การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล 6) การพัฒนาระบบน้ำประปา

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม โดยมีแนวทางการพัฒนา คือ 1) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม 2) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี 3) พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ โดยมีแนวทางการพัฒนา คือ 1) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนากาญจนบุรี-ราชบุรี-เพชรบุรีตอนบนให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตรและปศุสัตว์ และกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เชื่อมโยงกับแหล่งผลิตในเมียนมาร์ พัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณ ชายฝั่งรอบอ่าวไทย ได้แก่ ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สมุทรปราการ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด ให้คงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรชายฝั่งทะเลอย่างยั่งยืนต่อไป 2) การพัฒนาเมือง 3) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา โดยมีแนวทางการพัฒนา คือ 1) ขยายความร่วมมือทางการค้า และการลงทุนกับมิตรประเทศและแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย 2) พัฒนาคือความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งโลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความ

ร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้ แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่ออำนวยความสะดวกและลด ต้นทุนด้านโลจิสติกส์ 3) พัฒนาและเสริมสร้างให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค 4) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) ของผู้ประกอบการไทย 5) เปิดประตูอนุภูมิภาค และภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน 6) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาในประเทศไทยในอนุ ภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ 7) เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทหน้าที่ที่สร้างสรรค์ 8) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคง 9) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือ ระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ 10) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. 2561 – 2564

วิสัยทัศน์ “เมืองเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบและเมืองน่าอยู่ น่ากิน น่าเที่ยวระดับประเทศ”

เป้าประสงค์

1. ผลผลิตมวลรวมเฉลี่ยระดับจังหวัดในด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน เติบโตอย่างต่อเนื่อง
2. จังหวัดเพชรบุรีสามารถรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุล ระหว่าง การอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม ขับเคลื่อนสู่เศรษฐกิจ และสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการน้ำให้สมดุล
3. ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Social-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนา คุณภาพ สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน
4. การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น บริการทางสังคมมีคุณภาพ และมีการกระจายอย่างทั่วถึง
5. การบริหารงานภาครัฐทุกระดับของจังหวัดเพชรบุรีโปร่งใสเป็นธรรมมีประสิทธิภาพ และประชาชนมีส่วนร่วมจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างความมั่นคงสันติสุขและสังคมคุณภาพที่ยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ 1.1 บูรณาการความร่วมมือของภาคีทุกภาคส่วนเพื่อการจัดการปัญหาที่คุกคามต่อปัญหา
สุขภาวะของชุมชนผ่านเครือข่าย ในระดับหมู่บ้าน

กลยุทธ์ 1.2 พัฒนาชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเอง จัดตั้งองค์กรชุมชน และส่งเสริมการสร้างและขยาย
ระบบสวัสดิการชุมชน ทุกชุมชน สวัสดิการสังคมเพื่อร่วมสร้างสังคมเมืองเพชรบุรีน่าอยู่พึ่งพาตนเองได้

กลยุทธ์ 1.3 เสริมสร้างความพร้อมของจังหวัดให้มีศักยภาพในการเมืองแห่งการเรียนรู้พร้อมรับการ
เปลี่ยนแปลงก้าวสู่สากล

กลยุทธ์ 1.4 พัฒนาบริการรัฐลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม เพิ่มประสิทธิภาพปฏิบัติการเชิงรุกของ
ภารกิจแห่งรัฐทั่วทุกพื้นที่

กลยุทธ์ 1.5 เสริมสร้างชุมชนพอเพียงเข้มแข็งเพิ่มความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยด้วยกลไก
ชุมชนหมู่บ้านและการบูรณาการภาครัฐแบบเข้มข้น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

กลยุทธ์ 2.1 พัฒนากระบวนการจัดการและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมให้ เกิดคุณค่าและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างยั่งยืน จากการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็น
หลักเป็นสำคัญ ตลอดทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ มุ่งเน้นความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ 2.2 ปฏิรูประบบการบริหารจัดการดิน น้ำ และทรัพยากรแบบบูรณาการตลอดห่วงโซ่ของ
ธรรมชาติเพื่อรองรับการเกษตร และการพัฒนาที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ด้วยการเรียนรู้จาก
หลักการทำงานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผ่านโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร และให้เติบโตจากฐานการเกษตรแบบครบวงจร

กลยุทธ์ 3.1 พัฒนาบุคลากร สถาบันการเกษตร เสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตรและศักยภาพ
การพึ่งพาตนเองและความมั่นคงทางอาหารที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ 3.2 เพิ่มคุณค่าของผลผลิตทางการเกษตรและขีดความสามารถทางการเกษตรของเกษตรกร
กลุ่มเกษตรกรด้วยกระบวนการรวมกลุ่ม และการเรียนรู้การจัดการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียงและนโยบายการสร้างสรรค่นวัตกรรมของรัฐบาล

กลยุทธ์ 3.3 เพิ่มขีดความสามารถทางการตลาดการเกษตรที่แข่งขันได้ในตลาดคุณภาพและส่งออก

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาเมือง การค้า การผลิต การบริการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์ 4.1 ยกระดับการค้าและการลงทุน การผลิต การบริการของจังหวัดรองรับการเติบโตของ
เมือง การเปิดประชาคมอาเซียน และการขยายตัวของเมืองหลวงและปริมณฑล

กลยุทธ์ 4.2 พัฒนานักธุรกิจ ผู้ประกอบการ พร้อมเพิ่มคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญา เชื่อมโยงโอกาสทางการตลาด จากการท่องเที่ยว การค้าขาย กับกลุ่มจังหวัด การเชื่อมโยงกับการเปิดประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์ 4.3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของจังหวัดเชื่อมโยงกับการเติบโตของการคมนาคมและโลจิสติกส์ตามนโยบายของรัฐบาล ทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ

กลยุทธ์ 4.4 ปรับระบบการบริหารจัดการให้ทันสมัยมีธรรมาภิบาล และเพิ่มประสิทธิภาพการบริการประชาชน

กลยุทธ์ 4.5 พัฒนาขีดความสามารถแก่บุคลากรการท่องเที่ยว สร้างวัฒนธรรมการท่องเที่ยวและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ทางการท่องเที่ยวและบริการท่องเที่ยวรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวระดับพรีเมียม และนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มทั้ง ครอบครัว ผู้สูงอายุ เพื่อสุขภาพ

กลยุทธ์ 4.6 ยกระดับการท่องเที่ยวสู่ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ป่าเขาและการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวัฒนธรรมเชื่อมโยงทั่วทั้งจังหวัด กลุ่มจังหวัดและนานาชาติ

กลยุทธ์ 4.7 ปรับระบบประชาสัมพันธ์และการสื่อสาร การตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดด้วยกลไกของเทคโนโลยีและระบบการตลาดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแบบครบวงจร

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

ได้กำหนดบทบัญญัติที่ถือเป็นกรอบและแนวทางในการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ ทั้งในเรื่องสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาโดยเฉพาะในหมวดที่ 2 ว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาที่กำหนดให้การศึกษาต้องจัดให้มีบุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาสต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ การศึกษาสำหรับคนพิการให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น ในหมวดที่ 3 ว่าด้วยระบบการศึกษาที่กำหนดให้

การศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษาในระบบมีสองระดับคือ การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับ อุดมศึกษา การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับคือ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและระดับปริญญา ในหมวดที่ 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษาที่กำหนดให้การศึกษาที่ดีกว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2574

กรอบทิศทางแผนการศึกษานับนี้ซึ่งจะเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2560 จะเป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ทั้งที่อยู่ในกระทรวงศึกษาธิการและนอกกระทรวงศึกษาธิการได้นำไป เป็นกรอบและแนวทางการพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้สำหรับพลเมืองทุกช่วงวัย ตั้งแต่เกิดจนตลอดชีวิต ให้ บรรลุเป้าหมายของ แผนฯ โดยจุดมุ่งหมายที่สำคัญของแผนคือ การมุ่งเน้นการประกันโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษา และการศึกษาเพื่อการมีงานทำและสร้างงานได้ภายใต้ บริบทเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและของโลกที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์รวมทั้งมีความเป็นพลวัต ภายใต้สังคมแห่งปัญญา (Wisdom-Based Society) สังคมแห่งการเรียนรู้ (Lifelong Learning Society) และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (Supportive Learning Environment) เพื่อให้พลเมือง สามารถแสวงหา ความรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อให้ประเทศไทยสามารถก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วในอีก 15 ปีข้างหน้า

ปัญหาของการศึกษาที่เกิดขึ้นที่ผ่านมาเป็นปัญหาเชิงโครงสร้าง และระบบการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพ ยึดติดกับระบบแบบเดิม ไม่คิดนอกระบบทำให้โครงสร้างและระบบการศึกษาก้าวมันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกที่พลวัต และไม่สามารถวิวัฒน์ตนเองให้พัฒนาไปสู่ระบบการศึกษาและการเรียนรู้ที่สอดคล้อง กับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ภายใต้แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจแบบมีส่วนร่วม (Inclusive Growth) ที่พลเมืองส่วนใหญ่มีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง และบริบทของการจัด การศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Education) เพื่อให้พลเมืองสามารถแสวงหาความรู้และเรียนรู้ ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รวมทั้งสามารถยกระดับฐานะและชนชั้นทางสังคม อันนำไปสู่การสร้างความสำเร็จร่วมกันในสังคมของชนในชาติและลดความเหลื่อม

ล่าในการกระจายรายได้ของชนชั้นต่างๆ ในสังคมให้มีความ พัดเทียมกันมากขึ้น เพื่อให้ประเทศไทย สามารถก้าวพ้นกับดัก ประเทศรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศพัฒนาใน 15 ปี ข้างหน้า (ร่าง) กรอบทิศทาง แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้จะเป็นเสมือนหนึ่งแผนที่นำทางให้ระบบการศึกษาไทยสามารถพัฒนา ศักยภาพและขีดความสามารถของทุนมนุษย์ที่มีอยู่ในตัวตนของแต่ละบุคคลให้เต็มตามศักยภาพ สำหรับ ประชากรทุกช่วงวัย ตั้งแต่เกิดจนตลอดชีวิตที่ประชาชนสามารถแสวงหาความรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง อย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต โดยมีเป้าหมายของการพัฒนาการศึกษา 5 ประการ ได้แก่ การเข้าถึง (Access) ความเท่าเทียม (Equity) คุณภาพ (Quality) ประสิทธิภาพ (Efficiency) และการตอบโจทย์บริบทที่ เปลี่ยนแปลง (Relevance) ภายใต้บริบทเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและของโลกที่เป็นพลวัตโดยมี จุดมุ่งหมายในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความเป็นพลเมือง (เป็นคนดี มีวินัย เป็นพลเมืองที่ดีและ คุณภาพของสังคม ประเทศ และของโลก) มีทักษะ ความรู้ความสามารถและสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่ ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ (สามารถเรียนรู้ได้ตามความถนัดความ สนใจ) และการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข (มีงานทำ มีอาชีพ มีรายได้ รวมทั้งสามารถปรับตัวและ ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ของเศรษฐกิจและสังคมพหุวัฒนธรรมที่เป็นพลวัตใน โลกศตวรรษที่ 21 ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง) โดยมีคุณลักษณะดังนี้

1) คุณลักษณะนิสัย/พฤติกรรมที่พึงประสงค์ : เป็นพฤติกรรมที่พลเมืองพึงปฏิบัติให้เป็นนิสัยที่ติด ตัวไปตลอดชีวิต ประกอบด้วย การดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของร่างกายให้เจริญเติบโต อย่างเหมาะสมตาม วัย การสร้างลักษณะนิสัยในการใฝ่รู้ใฝ่เรียนมีสมรรถนะที่พึงประสงค์ มีจิตสาธารณะ มีความกระตือรือร้น (Active Citizen) ในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม และมีค่านิยมของความเป็นพลเมือง

2) มืองค์ความรู้ที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 : เป็นความรู้เบื้องต้นที่สำคัญของการดำรงชีวิตอย่างรอบ ด้านในสังคมอย่างมีความสุข ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้ระบบ เศรษฐกิจและสังคมที่มีการ แข่งขันอย่างเสรีและไร้พรมแดน

3) มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) เป็นทักษะการเรียนรู้ของพลเมืองที่ ต้องติดตัวไปตลอดชีวิต ตั้งแต่อยู่ในวัยเรียนและเข้าสู่กำลังแรงงาน ประกอบด้วยทักษะความรู้ความสามารถ และสมรรถนะตามมาตรฐานหลักสูตร ซึ่งเป็นความรู้ขั้นพื้นฐาน (Basic Literacy) ตามระดับและประเภท การศึกษา

4) มีทักษะการดำรงชีวิต (Life Skill) : เป็นทักษะที่บ่งบอกถึงศักยภาพ ความสามารถ และ สมรรถนะที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข โดยไม่เป็นภาระกับสังคม ประกอบด้วย ทักษะ การเรียนรู้ (Learning Skill) ทักษะการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และทักษะ ทางสังคม ทักษะในการสร้าง

จินตนาการ ทักษะการทำงานและความก้าวหน้าในอาชีพ (Career Progress) ทักษะในการสร้างทรัพย์สินทางปัญญา และทักษะการสร้างงาน สร้างอาชีพด้วยตนเอง

แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)

จากบริบทสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย ความเปลี่ยนแปลงของภูมิภาคอาเซียนและสังคมโลก อำนาจหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการภายใต้กฎหมายสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของประเทศ ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2574 กับทิศทางการพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการทั้งในมิติด้านความมั่นคง มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสังคม และมิติด้านการบริการจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ที่สำคัญคือได้ประเมินสถานะของกระทรวงศึกษาธิการโดยการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT) ตามบริบทในข้างต้นแล้วจึงสามารถกำหนดเป็นสาระสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ซึ่งได้แก่ เป้าหมายหลัก วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ ผลผลิต/ผลลัพธ์ของยุทธศาสตร์ ได้ดังนี้

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาการศึกษา

1. คุณภาพการศึกษาของไทยดีขึ้น คนไทยมีคุณธรรมจริยธรรม มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศในอนาคต
2. กำลังคนได้รับการผลิตและพัฒนา เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของประเทศ
3. เมืองมีความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม สนับสนุนการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน
4. คนไทยได้รับโอกาสในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
5. ระบบบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

วิสัยทัศน์

“มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขในสังคม”

“ผู้เรียน” หมายถึง เด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชน ที่ได้รับบริการจากกระทรวงศึกษาธิการ

“มีความรู้คู่คุณธรรม” หมายถึง รอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง ซื่อสัตย์สุจริต ขยันอดทน สติปัญญา แบ่งปัน ซึ่งเป็น ๒ เงื่อนไขตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

“มีคุณภาพชีวิตที่ดี” หมายถึง มีอาชีพ มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในการดำรงชีวิต

“มีความสุข” หมายถึง ความอยู่ดีมีสุข สามารถอยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทร มีความสามัคคีปรองดอง
 “สังคม” หมายถึง สังคมไทย ภูมิภาคอาเซียน และสังคมโลก

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ผลผลิต/ผลลัพธ์คือ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น สามารถท่องจำและนำเสนอสิ่งที่จำไปฝึกคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดในเชิงสร้างสรรค์ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ มีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น สอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นศตวรรษที่ 21 มีคุณธรรมจริยธรรม ผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับ/ประเภทได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน มีจิตสำนึกประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขสามัคคีปรองดอง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ผลิต พัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ผลผลิต/ผลลัพธ์ คือ มีการผลิตครูได้สอดคล้องกับความต้องการในการจัดการศึกษาทุกระดับทุกประเภทมีครูครบตามเกณฑ์ มีครูประจำชั้นครบทุกห้อง และมีครูที่จบตรงวุฒิตามสาขาวิชาที่สอน ผู้มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูมีจรรยาบรรณของวิชาชีพ สามารถใช้ศักยภาพในการสอนได้อย่างเต็มที่และขวนขวายกำลังใจที่ดีในการปฏิบัติงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ผลิตและพัฒนากำลังคน รวมทั้งงานวิจัยสอดคล้องกับความต้องการของการพัฒนาประเทศ ผลผลิต/ผลลัพธ์ คือ มีการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษา และด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีที่มีคุณภาพ เพิ่มจำนวนบัณฑิตในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลน มีสมรรถนะ มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพ และสามารถแข่งขันได้ในระดับสากลประชาชนได้รับการฝึกอาชีพตามความถนัดและความสนใจรวมทั้งมีผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในเชิงพาณิชย์ การให้การรักษายาบาล และการพัฒนาความเป็นศูนย์กลางด้านการศึกษาของภูมิภาค

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ผลผลิต/ผลลัพธ์ คือ ผู้เรียนทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกันในทุกระดับและประเภทการศึกษา ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานและความสามารถเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สถานศึกษาในภูมิภาค/ชนบท ได้รับการยกระดับคุณภาพในการให้บริการเด็กพิการและด้อยโอกาสได้รับโอกาสทางการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน รวมทั้งสามารถเทียบโอนผลการเรียนและทักษะประสบการณ์เพื่อขอรับวุฒิการศึกษาเพิ่มขึ้นได้

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565)

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 – 2565) ตั้งอยู่บนพื้นฐานแนวความคิด “การศึกษาเป็นหัวใจหลักของการพัฒนาประเทศ” และมุ่งเน้นให้เกิด “เอกภาพด้านนโยบายแต่หลากหลายในการปฏิบัติ” มีการทำงานในเชิงรุกไปข้างหน้าภายใต้การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและความต้องการใหม่เพื่อให้อุดมศึกษาเอื้อต่อการพัฒนาทั้งปวงรวมทั้งเน้นความต่อเนื่องจากแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2533 - 2547) ซึ่งได้แก่

- 1) การสร้างความเข้มแข็งให้แก่มหาวิทยาลัยของรัฐหรือการเป็นมหาวิทยาลัยอิสระ/ในกำกับของรัฐ (Public Autonomous University)
- 2) ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของมหาวิทยาลัยของรัฐโดยการขยายสาขาวิชาที่เป็นที่ต้องการของสังคมและยกระดับ/พัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษาการวิจัยและการให้บริการทางวิชาการ
- 3) สนับสนุนให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและพัฒนาระบบอุดมศึกษาด้วย
- 4) ลดความซ้ำซ้อนในการผลิตบัณฑิตเพื่อมิให้เกิดความจำเป็นหรือเกินความต้องการของสังคม ยกเว้นสาขาวิชาที่ขาดแคลน

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565) นี้เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบคือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสถาบันคลังสมองของชาติได้ออกแบบโดยคำนึงถึงมิติบูรณาการและองค์รวมของการพัฒนาอุดมศึกษาเพื่อกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ (Strategic direction) โดยมีสาระสำคัญ 2 ส่วนคือ ส่วนแรกเป็นการวิเคราะห์ภาพฉายและนโยบายสำคัญที่เป็นปัจจัยแวดล้อมรุมเร้าส่งผลกระทบต่อมนุษย์และโลกประเทศไทยจนถึงอุดมศึกษาประกอบด้วย 7 เรื่องคือความเปลี่ยนแปลงด้านประชากรพลังงานและสิ่งแวดล้อมการมีงานทำและตลาดแรงงานในอนาคตการจัดการความขัดแย้งและความรุนแรงการกระจายอำนาจการปกครองเยาวชนไทยนักศึกษาไทยและบัณฑิตในอนาคตและเศรษฐกิจพอเพียง ส่วนที่สองเป็นปัจจัยภายในระบบอุดมศึกษาประกอบด้วย 9 เรื่องคือ รอยต่อกับการศึกษาระดับอื่นแก้ปัญหาอุดมศึกษาในปัจจุบันธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การเงินอุดมศึกษาการพัฒนาบุคลากรในอุดมศึกษาเครือข่ายอุดมศึกษาการพัฒนาอุดมศึกษาในเขตพัฒนาเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และโครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้

ความเปลี่ยนแปลงด้านประชากร : จำนวนเด็กและเยาวชนลดลงอัตราการป็นผลประชากรที่จะหมดไปและผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องดังนั้นอุดมศึกษาต้องลดขยายตัวอย่างไม่มีจุดสิ้นสุดโดยเน้นคุณภาพเพิ่มบทบาทด้านการเพิ่มผลิตภาพเศรษฐกิจวิจัยทำงานเน้นการศึกษาต่อเนื่องเพื่อรองรับการเปลี่ยนงานและอาชีพการเกิดอาชีพใหม่และต้องส่งเสริมผู้สูงอายุให้ยังมีผลิตภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ

พลังงานและสิ่งแวดล้อม : การพึ่งพิงการนำเข้าพลังงานที่สูงส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศการใช้พลังงานจากฟอสซิลสร้างปัญหามลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมอุดมศึกษาต้องสร้างความตระหนักใน

การอนุรักษ์พลังงานสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติในการศึกษาอุดมศึกษาทุกระดับและในหมู่ประชาชนผลิตบัณฑิตและความรู้ด้านกาอนุรักษ์และการจัดการพลังงานหมุนเวียนทำงานร่วมกับภาคการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานจนถึงการสร้างคนและองค์ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติทั้งดินน้ำป่าไม้และระบบนิเวศน์

การมีงานทำและตลาดแรงงานในอนาคต : ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานได้แก่ โครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศโลกาภิวัตน์ความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและโลกสารสนเทศอุดมศึกษาต้องทำงานกับภาคผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมรายสาขาและกลุ่มอุตสาหกรรมเชิงพื้นที่ที่ต้องช่วยเตรียมความรู้และสร้างทักษะให้แก่แรงงานเพื่อเข้าสู่ภาคการผลิตต้องเตรียมความพร้อมด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อให้เกิดมาตรฐานการศึกษาและ “ศตวรรษแห่งเอเชีย” ที่จีนและอินเดียเป็นผู้เล่นที่สำคัญและต้องตระหนักว่าความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีนำมาซึ่ง “ผลิตภาพ” และ “นวัตกรรม” รวมถึงโลกยุคสารสนเทศที่เข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้กระทำได้ง่าย

การกระจายอำนาจการปกครอง : พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นโดยมีแนวทางการกระจายอำนาจประกอบด้วย การถ่ายโอนภารกิจ การกระจายอำนาจการเงินการถ่ายโอนบุคคลากร ฯลฯ อุดมศึกษาควรทำงานร่วมกับท้องถิ่นเพื่อเสริมภารกิจหลักด้านการบริการสังคมให้โดดเด่นและควรรวมตัวทำงานเป็นเครือข่ายพื้นที่และเครือข่ายเชิงประเด็นเพราะโจทย์ท้องถิ่นเป็นโจทย์บูรณาการต้องการความรู้หลายระดับและหลากหลายสาขา

การจัดการความขัดแย้งและความรุนแรง : ความรุนแรงในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้อุดมศึกษาต้องเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและอาชีพในปัจจุบันควบคู่กับการสร้างความเข้าใจและโอกาสด้านการศึกษาอย่างถาวรต่อไปในอนาคตด้วย

เยาวชนไทยนักศึกษาไทยและบัณฑิตในอนาคต : มีการเปลี่ยนแปลงในวิถีการใช้ชีวิตการเรียนรู้ครอบครัวตลอดจนภาวะเสี่ยงต่างๆ ที่สะท้อนถึงแนวโน้มของสังคมหลังอุตสาหกรรมและควรทันสมัยอุดมศึกษาพึงจัดให้มีการศึกษาในระบบ “ศิลปศาสตร์” (Liberal Arts Education) ในยุค post modern – post industrialization ทั้งนี้หมายรวมทั้งสาระแห่งศาสตร์และกระบวนการแห่งศาสตร์เรียนรู้บนฐานการทำงานในภาคการผลิตและภาคสังคม (work – base/community – based education) และเศรษฐกิจพอเพียงอุดมศึกษาเป็นผู้นำให้วิเคราะห์ได้และปฏิบัติได้บนฐานทรัพยากรภูมิสังคมสร้างความรู้ใหม่ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมทั้งระดับโลกครอบครัวชุมชนพื้นที่องค์กรและภาคการผลิต

สำหรับปัจจัยภายในอุดมศึกษาเองคือรอยต่อการศึกษาระดับพื้นฐานและการอาชีวศึกษา : นักเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นตัวป้อนอุดมศึกษามีคุณภาพโดยรวมต่ำลงค่านิยมในเรื่องปริญญาทำให้ผู้เรียนอาชีวศึกษาน้อยลงเป็นลำดับทำให้ขาดแรงงานระดับกลางในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศอุดมศึกษา

ต้องให้เวลากับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการอาชีวในเรื่อง 1) การพัฒนาและสร้างครุคุณภาพสูงซึ่งเป็นตัวคูณ (multiplier) 2) การพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษและ 3) เปิดโอกาสให้ผู้จบอาชีวศึกษาและกำลังทำงานสามารถเข้าศึกษาต่อในอุดมศึกษาได้ด้วยความยืดหยุ่น

การแก้ปัญหาอุดมศึกษาในปัจจุบัน : ใช้กลไกมาตรฐานและการจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้เกิดอุดมศึกษาที่แบ่งกันทำ (division of labor) วางตำแหน่งของแต่ละสถาบันให้เหมาะสม (positioning) และแบ่งอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่มคือ 1) กลุ่มวิทยาลัยชุมชน 2) กลุ่มมหาวิทยาลัยสี่ปีและมหาวิทยาลัยศิลปศาสตร์ 3) กลุ่มมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเฉพาะทาง มหาวิทยาลัย comprehensive 4) กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยมหาวิทยาลัยบัณฑิตศึกษา

ธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการ : อุดมศึกษาไทยต้องปรับปรุงเรื่องนี้ตั้งแต่ระดับสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารทุกระดับโดยสร้างกลไกพัฒนาผู้ดำรงตำแหน่งสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารระดับต่างๆ รวมถึงการปรับโครงสร้างสภามหาวิทยาลัยและการมีสำนักงานเลขาธิการสภามหาวิทยาลัยทำงานเต็มเวลา

การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ : ด้วยความจำกัดของทรัพยากรและนักวิจัยคุณภาพสูงอุดมศึกษาต้องโฟกัสโจทย์วิจัยและสร้างกลไกความเป็นเลิศควรนำระบบ Research Assessment Exercise (RAE) มาประยุกต์และปรับใช้เพื่อการประเมินความสามารถการวิจัยและจัดสรรทรัพยากรเพื่อวิจัยควรผลักดันให้เกิด “ระบบวิจัยแห่งชาติ” สร้าง “ระบบความเชื่อมโยงระหว่างอุดมศึกษาและภาคการผลิต” และมี “กลไกทำงานร่วมในลักษณะพหุภาคี”

การเงินอุดมศึกษา : การลงทุนผ่านงบประมาณยังไม่สะท้อนคุณภาพการศึกษาและยังมิได้ใช้เป็นกลไกกำกับเชิงนโยบายอย่างเต็มที่ดังนั้นการจัดสรรงบประมาณประจำปีให้แก่มหาวิทยาลัยของรัฐควรปรับจาก supply – side financing ให้เป็นตาม Performance – based ให้มากขึ้นจัดรูปแบบใหม่ของกองทุนประเภท contribution scheme ตั้งกองทุนพัฒนาอุดมศึกษาการกำกับคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาด้วยองค์กรกันชน (buffer organization) ใช้หลักงาน financial autonomy ในการบริหารการเงินอุดมศึกษาบนฐานการแบ่งกลุ่มมหาวิทยาลัย

การพัฒนาบุคลากรในอุดมศึกษา : การพัฒนาอาจารย์ต้องคำนึงถึงการพัฒนาหลายมิติเช่นด้านวิชาการความเป็นครูความสามารถในการจัดการเรียนการสอนความสามารถด้านการวิจัยสมรรถนะทางวิชาชีพการบริหารจัดการขัดเกลาทางสังคมคำนึงถึงช่วงวัยต่างๆ ของการทำงานและการศึกษา (life cycle development) และจัดให้มีกระบวนการ mentoring โดยผู้มีความรู้และประสบการณ์บนฐานของการพัฒนาจากการทำงานจริง

เครือข่ายอุดมศึกษา : มหาวิทยาลัยมีความแตกต่างสูงและมีช่องว่างของระดับการพัฒนาหลากหลายมิติรัฐควรสนับสนุนและผลักดันให้เกิดเครือข่ายด้วยนโยบายและกลไกงบประมาณอุดมศึกษา ควรควมรวมการเรียนการสอนการทำงานและการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานร่วมกันจนนำไปสู่การควมรวมสถาบันเมื่อมีความพร้อม

การพัฒนาอุดมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ : ประกอบด้วยการพัฒนาเด็กเยาวชนและนักศึกษาการพัฒนาครูและบุคลากรในพื้นที่การสร้างคามเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาและการพัฒนาอุดมศึกษาสู่อาเซียนและประชาคมโลกมุสลิม

โครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ของอุดมศึกษา : อุดมศึกษาต้องตระหนักว่าการอุดมศึกษาอนาคตเป็นทั้ง “การเตรียมคนเข้าสู่ชีวิตและการปรับแต่งคนเข้าสู่งาน” รัฐพึงสนับสนุนการศึกษา “ศิลปศาสตร์” (liberal arts education) ในฐานะโครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ส่งเสริมให้อุดมศึกษาพัฒนาและใช้ศักยภาพทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อรองรับนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งยุทธศาสตร์ e-Society, e-Industry, e-Commerce, e-Education และ e-Government ผ่านนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ (Government Procurement) อุดมศึกษาต้องจัดเก็บ “ข้อมูล” ของตนเองให้ทันสมัยอยู่เสมอเพื่อให้บริการข้อมูลสารสนเทศแก่ผู้เรียนและผู้ปกครองในฐานะผู้บริโภคและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเข้าถึง (access) และการลดช่องว่างดิจิทัล (digital divide) เพื่อการเรียนรู้จัดทำสื่อการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยออกสู่สาธารณะ (open courseware) จัดระบบเครือข่ายห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้รวมถึงการจัดตั้งกองทุนพัฒนาโครงสร้างทางกายภาพของสถาบันอุดมศึกษาและจัดทำกรอบนโยบายการพัฒนาระบบ “การเรียนรู้ตลอดชีวิต”

สำหรับบทบาทของเครือข่ายอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนากรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2552 - 2565) นั้นเครือข่ายอุดมศึกษาต้องสนับสนุนการทำงานที่ใช้องค์ความรู้และทรัพยากรร่วมกันเพื่อให้เกิดความเข้มแข็งทางวิชาการและผลผลิตที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและชุมชนและประเด็นที่เครือข่ายเสนอให้ สกอ. ดำเนินการในลักษณะเครือข่าย 1) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้วยการเชื่อมโยงอุดมศึกษากับภาคการผลิต 2) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ 3) การปรับโครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ด้านการสอนการวิจัยและบริการวิชาการรวมถึงการเชื่อมโยงกับภาคการผลิตการสร้างฐานความรู้ในมหาวิทยาลัยและชุมชนการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) 4) การจำแนกประเภทสถาบันอุดมศึกษา 5) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ 6) การพัฒนาระบบข้อมูลอุดมศึกษาและ 7) การพัฒนามหาวิทยาลัยในเขตพัฒนาพิเศษ นอกจากนี้การขับเคลื่อนแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 ไปสู่การปฏิบัตินั้นมีปัจจัยที่จะนำไปสู่การปฏิบัติได้จริงคือ 1) ความชัดเจนของแผนปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลา 2) การสนับสนุนจากรัฐบาล/หน่วยงานของภาครัฐ 3) การมีส่วนร่วม

ร่วมของภาคีการพัฒนาและ 4) ความพร้อมของระบบบริหารจัดการซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนฯไปสู่การปฏิบัติทั้งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสำนักงานงบประมาณต่างก็เห็นด้วยกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาวฯเนื่องจากสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศมุ่งสู่ “สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน” และ “สังคมฐานความรู้เพื่อวางรากฐานการพัฒนา” โดยมีเป้าหมายรวมคือ “สังคมแห่งการเรียนรู้” โดยมีข้อเสนอแนะว่าอุดมศึกษาจะต้องผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของภาคการผลิต/การบริการ (การเจริญเติบโตแต่ละภาคการผลิต) และภาคสังคม (ตามความจำเป็นและโครงสร้างประชากร)

ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีได้จัดทำยุทธศาสตร์ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ขึ้นเพื่อเป็นการกำหนดทิศทางแนวทางการพัฒนาองค์กรไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคมให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาการศึกษาของชาติปรับปรุงวิธีการดำเนินงานให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงโดยประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการสร้างความมั่นคงของมหาวิทยาลัยและสังคมให้ปฏิบัติพันธกิจการเป็นมหาวิทยาลัยกลุ่ม ข(2) ที่มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีและพัฒนาสังคมและร่วมกันดำเนินการอย่างสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันและกำหนดแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยไปสู่มหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาและการวิจัยในด้านวิชาชีพครูการท่องเที่ยว อาหารและเทคโนโลยีโดยกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับคุณภาพบัณฑิต

เป้าประสงค์ที่ 1 บัณฑิตมีความเป็นเลิศด้วยหลักสูตรที่มีการบูรณาการองค์ความรู้สู่นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่

เป้าประสงค์ที่ 2 ยกระดับคุณภาพบัณฑิตมีอาชีพให้เป็นที่ต้องการของผู้ใช้บัณฑิตที่มีอัตลักษณ์ด้านสมรรถนะและคุณลักษณะ 4 ประการ พร้อมรองรับบริบทที่เปลี่ยนแปลง

เป้าประสงค์ที่ 3 อาจารย์ทุกสาขาวิชามีความเชี่ยวชาญแบบมืออาชีพ มีสมรรถนะเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

กลยุทธ์ 1.1) ยกระดับหลักสูตรให้ทันสมัยตอบสนองความต้องการและพัฒนาเชิงพื้นที่ตามมาตรฐานการจัดการศึกษาเพื่อรองรับนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงของโลก

กลยุทธ์ 1.2) ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพพร้อมทำงานตามอัตลักษณ์และทักษะในศตวรรษที่ 21 พร้อมปฏิรูปการเรียนการสอนโดยบูรณาการกับการทำงานจากประสบการณ์จริง รองรับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของท้องถิ่นและสากล

กลยุทธ์ 1.3) พัฒนาสมรรถนะอาจารย์ด้านวิชาการและวิชาชีพให้มีความเชี่ยวชาญในระดับสากล โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนาวิชาชีพครู

เป้าประสงค์ที่ 1 ผลิตบัณฑิตครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีอัตลักษณ์และสมรรถนะเป็นเลิศตามความต้องการของท้องถิ่นและผู้ใช้บัณฑิต

เป้าประสงค์ที่ 2 บัณฑิตครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏสมบูรณ์ด้วยคุณลักษณะ 4 ประการ ถ่ายทอด/ บ่มเพาะให้ศิษย์แต่ละช่วงวัยได้

เป้าประสงค์ที่ 3 นวัตกรรมการศึกษาแห่งศตวรรษที่ 21 เพื่อผลิตและพัฒนาบัณฑิตครูมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เข้าสู่วิชาชีพ ได้รับการเสริมสมรรถนะเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

กลยุทธ์ 2.1) พัฒนาหลักสูตรให้มีสมรรถนะเป็นเลิศแลปฏิรูปการเรียนการสอนตามมาตรฐานการจัดการศึกษารองรับความต้องการของท้องถิ่นและประเทศ

กลยุทธ์ 2.2) สร้างความเป็นเลิศด้านการผลิตบัณฑิตครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีสมรรถนะตามวิชาชีพผ่านการทำความร่วมมือเครือข่ายทางการศึกษาทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

กลยุทธ์ 2.3) ปฏิรูประบบการบริหารสมรรถนะและความเชี่ยวชาญอย่างมืออาชีพของอาจารย์รองรับการพัฒนามหาวิทยาลัยในระดับสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

เป้าประสงค์ 1 ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น อย่างเป็นรูปธรรม

กลยุทธ์ 4.1) เพิ่มศักยภาพบุคลากรให้ผลิตผลงานวิจัยนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ หรือมีผลกระทบต่อท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม

กลยุทธ์ 4.2) บูรณาการพันธกิจสัมพันธ์เพื่อพัฒนางานวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ ที่สามารถสร้างเอกลักษณ์ในกลุ่มสาขาวิชาที่เป็นจุดเน้นของมหาวิทยาลัย และตอบโจทย์ของท้องถิ่น

กลยุทธ์ 4.3) เพิ่มศักยภาพการใช้ประโยชน์หรือต่อยอดผลงานวิจัย นวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์ อย่างเป็นรูปธรรม

กลยุทธ์ 4.4) เพิ่มศักยภาพระบบสนับสนุนการวิจัยนวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันหรือแก้ปัญหาเชิงพื้นที่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาท้องถิ่น

เป้าประสงค์ 1 ชุมชนท้องถิ่นได้รับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อม และการศึกษาเพื่อพัฒนาและแก้ปัญหาแก่ชุมชนและประเทศอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน

เป้าประสงค์ 2 องค์กรต้นแบบแห่งการเรียนรู้ทุกช่วงวัยและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์ 4.1) สร้างและพัฒนาความร่วมมือกับผู้ว่าราชการจังหวัดในการวางแผนพัฒนาเชิงพื้นที่และดำเนินโครงการตามพันธกิจและศักยภาพของมหาวิทยาลัย

กลยุทธ์ 4.2) บูรณาการความร่วมมือภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัย (ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม) ในการดำเนินโครงการพัฒนาให้บรรลุตามเป้าหมาย

กลยุทธ์ 4.3) ส่งเสริมและพัฒนาองค์กรต้นแบบแห่งการเรียนรู้ทุกช่วงวัยและการเรียนรู้ตลอด

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร

เป้าประสงค์ 1 บุคลากรทำงานอย่างมืออาชีพ (smart staffing)

เป้าประสงค์ 2 พัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล (Digital University)

เป้าประสงค์ 3 พัฒนาสู่มหาวิทยาลัยสีเขียว (Green and Clean University) อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏได้รับการยอมรับระดับชาติและนานาชาติด้านการเป็นสถานศึกษาเพื่อท้องถิ่นที่สร้างความมั่นคงให้กับประเทศ

เป้าประสงค์ 5 มหาวิทยาลัยราชภัฏมีระบบบริหารที่มีประสิทธิภาพและคล่องตัว มุ่งเน้นการสร้างธรรมาภิบาลความโปร่งใสและความสามารถปรับตัวอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกับสถานะมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

กลยุทธ์ 5.1) ส่งเสริมบุคลากรที่เป็นคนดีและคนเก่งให้พัฒนาและแสดงออกถึงความรู้ความสามารถและศักยภาพเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยและท้องถิ่นอย่างเต็มที่

กลยุทธ์ 5.2) พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลและโครงข่ายการสื่อสารให้ตอบสนองการทำงานร่วมกันของพันธกิจหลักอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน

กลยุทธ์ 5.3) พัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

กลยุทธ์ 5.4) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบเพื่อรองรับสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว (Green and Clean University) โดยการมีส่วนร่วม

กลยุทธ์ 5.5) เพิ่มบทบาทการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นโดยให้ความสำคัญกับการบูรณาการการเรียนการสอนกับการพัฒนาท้องถิ่น และการสร้างผลประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา

กลยุทธ์ 5.6) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภายในและต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลตามวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

กลยุทธ์ 5.7) ปรับปรุง/พัฒนาระบบบริหารจัดการโดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานและฐานข้อมูลงบประมาณ และบุคลากรให้ทันสมัย รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีธรรมาภิบาล

แผนยุทธศาสตร์พัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 - 2564)

แผนยุทธศาสตร์พัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 - 2564) เป็นการถ่ายทอดยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ที่สภามหาวิทยาลัยได้ให้

ความเห็นชอบนำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมเพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์เป้าประสงค์และพันธกิจของมหาวิทยาลัยพร้อมทั้งกำหนดกลยุทธ์/มาตรการโครงการตัวชี้วัดไว้อย่างชัดเจนจากการมีส่วนร่วมของผู้บริหารระดับคณบดีผู้อำนวยการสำนัก/สถาบันรวมทั้งผู้แทนคณาจารย์ในสภามหาวิทยาลัยทั้งนี้เพื่อให้สามารถถ่ายทอดลงไปสู่การปฏิบัติของหน่วยงานระดับคณะ/สถาบัน/สำนักได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนโดยกำหนดดังนี้

ปรัชญา

“คุณธรรมนำความรู้ ค้ำชูสังคม”

วิสัยทัศน์

“ภายในปี 2564 จะเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำด้านอาหาร การท่องเที่ยว และสร้างสรรค์องค์ความรู้ด้วยศาสตร์พระราชาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”

ค่านิยม วัฒนธรรมองค์กร

“ทำงานเชิงรุก สร้างประโยชน์สุขที่เป็นธรรม สำนึกนำความรับผิดชอบ กอบกิจเป็นหนึ่งเดียว”

P: ทำงานเชิงรุก (Proactive)

B: สร้างประโยชน์สุขที่เป็นธรรม (Benefit)

R: สำนึกนำความรับผิดชอบ (Responsibility)

U: กอบกิจเป็นหนึ่งเดียว (Unity)

พันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิต ตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มีคุณภาพ มีทัศนคติที่ดี มีคุณธรรมนำความรู้ เป็นพลเมืองดีในสังคม มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยคำนึงถึงหลักกระจายโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม

2. เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสม กับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

3. วิจัยสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม มุ่งเน้นการบูรณาการเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศอย่างแท้จริงเป็นรูปธรรม แก้ปัญหาเชิงพื้นที่

4. น้อมนำแนวพระราชดำริเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและให้บริการวิชาการ โดยร่วมมือกับทุกภาคส่วนเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน สังคม ประเทศชาติ และเผยแพร่สู่สากล

5. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการร่วมสมัยตามหลักธรรมาภิบาลด้วยการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีได้กำหนดยุทธศาสตร์ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การสร้างความโดดเด่นด้านการอาหารและการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ : กลุ่มสาขาวิชาเกษตรอาหารและการท่องเที่ยวได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ

กลยุทธ์ 1.1 พัฒนาศักยภาพหลักสูตรและการเรียนการสอนในกลุ่มสาขาวิชาอาหารและการท่องเที่ยวโดยเน้นการปฏิบัติร่วมกับสถานประกอบการภาครัฐและเอกชน

กลยุทธ์ 1.2 เพิ่มศักยภาพการวิจัยด้านอาหารและการท่องเที่ยวโดยบูรณาการกับการเรียนการสอนหรือการพัฒนาท้องถิ่น

กลยุทธ์ 1.3 สร้างชื่อเสียงด้านอาหารและการท่องเที่ยวให้ได้รับการยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การยกระดับคุณภาพบัณฑิต

เป้าประสงค์ : บัณฑิตมีคุณภาพพร้อมทำงาน

กลยุทธ์ 2.1 ยกระดับคุณภาพหลักสูตรให้ได้มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา (พ.ศ.2558) และเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์ 2.2 ยกระดับสมรรถนะอาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ

กลยุทธ์ 2.3 ยกระดับคุณภาพและสมรรถนะบัณฑิตให้พร้อมทำงานด้วยวิชาการ วิชาชีพและอัตลักษณ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การผลิตและพัฒนาวิชาชีพครู

เป้าประสงค์ : ครูและบุคลากรทางการศึกษามีศักยภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ

กลยุทธ์ 3.1 ยกระดับคุณภาพและสมรรถนะบัณฑิตครูให้พร้อมทำงานด้วยวิชาการวิชาชีพและทักษะใน ศตวรรษที่ 21

กลยุทธ์ 3.2 ยกระดับสมรรถนะอาจารย์ครุศาสตร์ให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางวิชาชีพพัฒนากระบวนการเรียนการสอนเน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงร่วมกับโรงเรียน

กลยุทธ์ 3.3 พัฒนาระบบการเรียนการสอนเน้นการเรียนรู้จาก การปฏิบัติจริงร่วมกับโรงเรียน

กลยุทธ์ 3.4 ยกระดับการพัฒนาครูและบุคลากร ทางการ ศึกษาให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ

กลยุทธ์ 3.5 พัฒนาโรงเรียนสาธิตให้เป็นศูนย์ฝึกปฏิบัติการและการวิจัยเป็นต้นแบบให้กับโรงเรียนในท้องถิ่น

กลยุทธ์ 3.6 พัฒนานวัตกรรมการวิจัยการเรียนการสอนและระบบฐานข้อมูลสนับสนุนเครือข่ายในท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

เป้าประสงค์ : ผลงานวิจัยและนวัตกรรมได้รับการยอมรับในระดับสากล

กลยุทธ์ 4.1 สนับสนุนและบริหารจัดการงานวิจัย และพัฒนากลไกการสร้างสร้งองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อเป็นต้นแบบ

กลยุทธ์ 4.2 สร้างและพัฒนาศักยภาพนักวิจัยบุคลากรเครือข่ายและหน่วยวิจัยในทุกระดับ

กลยุทธ์ 4.3 ส่งเสริมกลไกและบริหารจัดการผลงานวิจัย องค์ความรู้และนวัตกรรมและให้มีการนำไปใช้ประโยชน์และสื่อสารสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาท้องถิ่น

เป้าประสงค์ : น้อมนำศาสตร์พระราชาพัฒนาชุมชนต้นแบบ

กลยุทธ์ 5.1 บูรณาการพันธกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นในด้านสังคมเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 : การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร

เป้าประสงค์ : ระบบบริหารจัดการที่คล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ 6.1 พัฒนาผู้นำรุ่นสู่รุ่นเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายองค์กร

กลยุทธ์ 6.2 ส่งเสริมความก้าวหน้าในสายวิชาชีพของบุคลากร

กลยุทธ์ 6.3 พัฒนาสู่มหาวิทยาลัยสีเขียว

กลยุทธ์ 6.4 พัฒนาสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้

กลยุทธ์ 6.5 พัฒนาระบบการสื่อสารและการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี

กลยุทธ์ 6.6 พัฒนาสู่มหาวิทยาลัยดิจิทัล

กลยุทธ์ 6.7 ปรับปรุง/พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพโปร่งใสและมีธรรมาภิบาลกับสถานะมหาวิทยาลัยในกำกับ

บทที่ 2

บริบทและสถานการณ์ของคณะวิทยาการจัดการกับการจัดการศึกษา

สถานการณ์และสภาพปัจจุบันของคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ เริ่มดำเนินการจัดตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2527 โดยใช้ศักยภาพของภาควิชาสหกรณ์ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนา ในขณะนั้นมีอาจารย์ในภาควิชาสหกรณ์เพียง 2 ท่านคือ อาจารย์ศักดิ์ชัย สหกุลบุญรักษ์ อาจารย์จรัสศรี นวกุลศิรินาถ และอาจารย์สุวิทย์ เปี้ยผ่อง สังกัดคณะวิชาวิทยาศาสตร์ และเป็นแกนนำในการจัดตั้งสหกรณ์เครดิตยูเนียนในจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งท่านได้มาช่วยสอนบางรายวิชาของวิชาเอกสหกรณ์ ท่านจึงเป็นอีกผู้หนึ่งที่เป็นแกนนำ และเป็นกำลังสำคัญในการจัดตั้งคณะวิทยาการจัดการในระยะเริ่มแรก

พ.ศ. 2528 เริ่มดำเนินการจัดการเรียนการสอนและรับนักศึกษาภาคปกติ 3 หลักสูตร คือ หลักสูตรครุศาสตร์สาขาสหกรณ์ หลักสูตรอนุปริญญา สาขาการจัดการทั่วไป และสาขาวารสารการประชาสัมพันธ์ เปิดหลักสูตรละ 1 ห้องเรียน และเปิดสอนระดับปริญญาตรี 2 ปี (ต่อเนื่อง) ภาคพิเศษ 2 ห้องเรียน (เรียนวันเสาร์และอาทิตย์) ในช่วงขณะนั้นการบริหารงานดำเนินการเทียบเท่าคณะ มีการแบ่งส่วนงาน เป็นภาควิชา 2 ภาควิชาคือ ภาควิชาบริหารธุรกิจ และภาควิชาวารสารและประชาสัมพันธ์ ในการบริหารงานมีอาจารย์สุวิทย์ เปี้ยผ่อง รักษาการณ์หัวหน้าคณะ อาจารย์ผั่น สุกช่วง รักษาการณ์หัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจ และอาจารย์สุดใจ ฉายศรี รักษาการณ์หัวหน้าภาควิชาวารสารและการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาบุคลากรเป็นไปตามหลักวิชาด้วยภาระงานที่เพิ่มขึ้น มีผู้สนใจเข้าศึกษาเพิ่มขึ้น จึงต้องรับโอนอาจารย์จากคณะอื่นๆ เข้ามาเป็นกำลังเพื่อการดำเนินการเป็นคณะในอนาคต

ปี พ.ศ. 2530 คณะวิทยาการได้รับการจัดตั้งถูกต้องตามกฎหมาย ดำเนินการจัดการเรียนการสอน โดยการบริหารจัดการแบ่งภาควิชาเป็น 5 ภาควิชา ประกอบด้วย ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาการเงิน และการบัญชี ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาการตลาด ภาควิชาสื่อสารและการประชาสัมพันธ์

ต่อมา เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงพระราชทานนาม “ราชภัฏ” และยกฐานะเป็นสถาบันราชภัฏเพชรบุรีตาม พ.ร.บ.สถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538

พ.ศ. 2538 คณะวิทยาการจัดการจึงได้มีการปรับโครงสร้างการบริหารจัดการโดยเปลี่ยนตำแหน่งของผู้บริหารจาก หัวหน้าคณะ เป็นคณบดี และมีการปรับภาควิชา 5 ภาควิชา เป็นโปรแกรมวิชา 3 โปรแกรมวิชา ได้แก่ โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไปโดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์นรินทร์ ศรีวรรณารถ เป็นประธานโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจโดยมีอาจารย์ เสนาะ กลิ่นงาน เป็นประธานโปรแกรมวิชา และวิชานิเทศศาสตร์ โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์จรรุวรรณ อรุณฤกษ์ เป็นประธานโปรแกรมวิชา

พ.ศ. 2547 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ มีพระบรมราชการโองการโปรดเกล้าฯ ฐานะจากสถาบันราชภัฏเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี จึงเปลี่ยนเป็น มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 คณะวิทยาการจัดการจึงได้ปรับระบบการบริหารจัดการและโครงสร้างการบริหารอีกครั้งตามระบบการบริหารส่วนราชการของสถาบันอุดมศึกษา และคณะเปิดสอนระดับปริญญาตรีสาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการบัญชี สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาประชาสัมพันธ์ پذیرับนักศึกษาในระดับอนุปริญญา และได้มีการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาขึ้นโดยเปิดรับนักศึกษาปริญญาโทรุ่นแรกเข้าศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต (บธ.ม.) สาขาวิชาการจัดการทั่วไป

พ.ศ. 2548 คณะได้มีการปรับเปลี่ยนการบริหารและทำการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทั้ง 4 ปีและ 2 ปีอย่าง (ต่อเนื่อง) และปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต เป็นหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติอุดมศึกษาและการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่มีการแข่งขันในด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมค่อนข้างสูง การเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารในครั้งนี้ได้ปรับเปลี่ยนการบริหารหลักสูตรจาก 3 โปรแกรมวิชา มาเป็น 2 หลักสูตรประกอบด้วย 1) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 2) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์

พ.ศ. 2550 คณะวิทยาการจัดการจึงเริ่มมีการดำเนินก่อสร้างในวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2550 แล้วเสร็จในวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2552 ด้วยงบประมาณ 95,000,000 บาท

พ.ศ. 2552 คณะได้มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรีจากหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการประชาสัมพันธ์เป็นหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์และมีโครงสร้างการบริหารส่วนราชการของคณะวิทยาการจัดการเป็น 1 สำนักงานคณบดี ประกอบด้วยงานธุรการ งานการเงิน และพัสดุ งานนโยบายและแผน งานวิชาการ งานประกันคุณภาพการศึกษา และงานบริการห้องสมุดคณะ

พ.ศ. 2553 คณะได้ย้ายเข้ามาดำเนินการจัดการเรียนการสอนอาคารหลังใหม่และได้ดำเนินการตกแต่ง จัดหาอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อใช้ในการเรียนการสอนในอาคารหลังใหม่นี้

พ.ศ. 2554 สาขาวิชาต่างๆ ได้ทำการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาแล้วเสร็จทุกสาขาวิชา หลักสูตรของคณะวิทยาการจัดการหลังปรับปรุงมีทั้งหมด 3 หลักสูตรคือ 1) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตมี 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 2) หลักสูตรบัญชีบัณฑิตและ 3) หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตรบัณฑิต

พ.ศ. 2557 คณะได้พัฒนาหลักสูตรปริญญาตรี (หลักสูตรใหม่) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีกร่วมกับบริษัท ซีพีเอฟ เทรนนิง เซนเตอร์ จำกัด ตามมาตรฐานของ สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา และเปิดรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในปีการศึกษา 2557 เป็นรุ่นแรก

พ.ศ. 2558 คณะได้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย 5 แขนงได้แก่ แขนงวิชาการจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาด การจัดการธุรกิจค้าปลีก และการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ หลักสูตรบัญชีบัณฑิต และหลักสูตรนิเทศศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ประกอบด้วย 2 แขนงวิชา ได้แก่ แขนงวิชาการสื่อสาร การแสดง และแขนงวิชาวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์

พ.ศ. 2559 คณะได้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศทางธุรกิจ และระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ

พ.ศ.2564 คณะได้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศทางธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการดิจิทัล หลักสูตรบัญชีบัณฑิต หลักสูตรนิเทศศาสตร์บัณฑิต สาขานวัตกรรมการสื่อสาร หลักสูตรบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย 3 แขนงวิชา ได้แก่ แขนงวิชาการจัดการ การจัดการทรัพยากร การตลาดดิจิทัล และระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ

ข้อมูลพื้นฐานคณะวิทยาการจัดการ

1. ข้อมูลบุคลากรสายวิชาการ

หลักสูตร	ประเภท	จำนวน (คน)
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต	ข้าราชการ	9
	พนักงานมหาวิทยาลัย	13
	พนักงานชั่วคราว	3
หลักสูตรบัญชีบัณฑิต	ข้าราชการ	1
	พนักงานมหาวิทยาลัย	5
หลักสูตรนิเทศศาสตร์	ข้าราชการ	1
	พนักงานมหาวิทยาลัย	5
	รวมทั้งหมด	37

2. คุณวุฒิการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการ

ประเภท	ระดับการศึกษา		ตำแหน่งทางวิชาการ
	ป.โท	ป.เอก	ผศ.
ข้าราชการ	8	3	6
พนักงานมหาวิทยาลัย	13	8	5
พนักงานชั่วคราว	2	1	-
รวมทั้งสิ้น	23	12	11

3. ข้อมูลบุคลากรสายสนับสนุน

ประเภท	จำนวน
ข้าราชการ	1
พนักงานราชการ	1
พนักงานมหาวิทยาลัย	7
รวมทั้งสิ้น	9

ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของคณะวิทยาการจัดการ

ผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์คณะ :

ในปีงบประมาณพ.ศ. 2563 คณะวิทยาการจัดการได้จัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 เพื่อใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์คณะวิทยาการจัดการทั้งหมด 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความโดดเด่นด้านอาหารและการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 การยกระดับคุณภาพบัณฑิต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การผลิตและพัฒนาวิชาชีพครู ยุทธศาสตร์ที่ 4 การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร

ผลการดำเนินในปีที่ผ่านมาคณะวิทยาการจัดการได้ดำเนินโครงการและกิจกรรมตามยุทธศาสตร์ที่กำหนดตัวชี้วัดไว้ทั้งหมด 24 ตัวชี้วัด คณะสามารถดำเนินการตามตัวชี้วัดได้ 23 ตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ 95.83

การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย กลยุทธ์ และเป้าหมายของคณะวิทยาการจัดการในปี 2563 ส่วนใหญ่เป็นได้ตามที่ตั้งเอาไว้ การบริหารงานเน้นการดำเนินงานอย่างเป็นระบบโดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์มีการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงานโดยคณะกรรมการตรวจสอบและมีการพยายามปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายและบรรลุวัตถุประสงค์ทุกประการเพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน :

คณะวิทยาการจัดการ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ตามองค์ประกอบของคุณภาพตามเกณฑ์ สกอ. สมศ. และ ก.พ.ร. มีผลประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ ประจำปีการศึกษา 2563 คะแนนเฉลี่ย 4.74 อยู่ในระดับดีมาก

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาและบริหารจัดการต่อไป

1. ควรนำหลักสูตร/การอบรมระยะสั้นที่มีเนื้อหาที่ทันสมัยเพื่อเป็นแนวทางให้กับนักศึกษา/บัณฑิตไปสร้างเสริมอาชีพใหม่ต่อไป เช่นการอบรมโปรแกรมที่ทันสมัยให้กับนักศึกษา/บัณฑิต
2. คณะควรส่งเสริมให้เกิดการกระจายผลงานวิจัยรวมถึงทุนสนับสนุนงานวิจัยให้มากขึ้นในวงกว้าง โดยให้อาจารย์ที่มีศักยภาพเป็นพี่เลี้ยง เพื่อเพิ่มศักยภาพและแนวทางการพัฒนาของอาจารย์ในคณะ
3. ควรมีการวิเคราะห์ผลกระทบจากการบริการวิชาการ รวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ร่วมกับชุมชน เพื่อก่อให้เกิดองค์ความรู้ และนำไปสู่การสร้างแนวปฏิบัติที่ดีให้กับหน่วยงานอื่น ๆ ได้ เพื่อยกระดับให้คณะเป็นองค์กรที่สำคัญในการบริการวิชาการให้กับท้องถิ่นของจังหวัดเพชรบุรี
4. สามารถพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับแนวคิดด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไปของท้องถิ่น เช่น การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้กับชุมชน
5. ควรมีการนำผลการประเมินมาช่วยวางแผนและออกแบบกิจกรรม รวมถึงตัวบ่งชี้ในรอบการดำเนินงานถัดไป เพื่อให้การดำเนินงานสะท้อนความเข้มแข็งของคณะได้อย่างชัดเจน
6. ควรมีการกำกับติดตามผลการประเมินของหลักสูตรในระดับองค์ประกอบหรือตัวชี้วัดที่มีค่าคะแนนน้อยเพื่อให้เกิดความเข้มแข็งของหลักสูตรที่ยั่งยืน

แผนยุทธศาสตร์พัฒนาคณะวิทยาการจัดการ (พ.ศ. 2561 - 2564)

ปรัชญา (philosophy)

คุณธรรมนำความรู้ สู่การพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน

ปณิธาน (pledge)

มุ่งผลิตบัณฑิต วิจัยและบริการวิชาการที่มีคุณภาพอันจะก่อให้เกิดการพัฒนาองค์การ สังคมและประเทศชาติอย่างยั่งยืน

วิสัยทัศน์ (vision)

“ภายในปี 2564 จะเป็นคณะที่ดีที่สุดในด้านนวัตกรรมด้านการจัดการธุรกิจและการสื่อสารในภูมิภาคตะวันตก”

(The Best School of Innovation Business Management and Communication in The West of Thailand)

เอกลักษณ์ (uniqueness)

“คณะที่มุ่งเน้นนวัตกรรมการบริหารจัดการทางธุรกิจและการสื่อสาร”

“School of Innovation Business Management and Communication”

อัตลักษณ์ (identity)

“ชื่อสัตย์ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ สู่วิชาการเด่น”

ชื่อสัตย์ หมายถึง	นักศึกษาต้องรับฟังและไม่นำข้อมูลของผู้อื่นมาเปิดเผย ดูแลและรักษาทรัพย์สินและผลประโยชน์ขององค์กรอยู่เสมอ
มีวินัย หมายถึง	มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลาและเคารพกฎระเบียบของสังคมทั้งต่อหน้าและลับหลัง เช่น การสวมหมวกนิรภัย เป็นต้น
ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง	มีความกล้าหาญ ความคิดริเริ่มและการตัดสินใจ มีความเพียรพยายาม มุ่งมั่น ทำให้ดีกว่าเดิมอยู่เสมอและหมั่นหาความรู้ด้านต่างๆเพิ่มเติมอยู่เสมอ
สู่วิชาการเด่น	หมายถึง การเข้าร่วมแข่งขันทักษะทางวิชาการในศาสตร์ด้านการบริหารธุรกิจ การบัญชี และนิเทศศาสตร์ และผลงานได้รับรางวัลระดับชาติ/นานาชาติ

พันธกิจ (mission)

1. ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพทั้งด้านความรู้คุณธรรมเพื่อการทำงานสู่มาตรฐานสากล
2. ผลิตงานวิจัย นวัตกรรมที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กรและชุมชน
3. ให้บริการวิชาการที่สามารถชี้นำสังคมและตอบสนองความต้องการของชุมชนและองค์กรในท้องถิ่น
4. ส่งเสริม อนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ของชาติ และโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่ชุมชน
5. พัฒนาการจัดการศึกษาที่ดีมีมาตรฐานสู่สากล
6. พัฒนาระบบการบริหารจัดการให้เป็นองค์กรสมรรถนะสูง (high performance organization) ตามหลักธรรมาภิบาล

ค่านิยมองค์กร (core values)

คณะวิทยาการจัดการได้ดำเนินการพัฒนาคุณภาพการบริหารภาครัฐในด้าน “การนำองค์กร” เพื่อสร้างระบบพัฒนาองค์กรและบุคลากรของคณะ ให้มีความเข้มแข็งและพัฒนาองค์กรให้บรรลุเป้าหมายตามหลักการพัฒนาคุณภาพบริการจัดการภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นคณะจึงกำหนดค่านิยมองค์กรของคณะวิทยาการจัดการ “*MSPBRU*” เพื่อให้บุคลากรทุกคนใช้เป็นหลักคิดและปฏิบัติในการพัฒนาตนเองและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น ดังนี้

M : Mastery (เชี่ยวชาญอย่างผู้นำ)

S : Sensibility and sharing (มีไหวพริบปฏิภาณและแบ่งปัน)

P : Proactive (ทำงานเชิงรุก)

B : Benefit (สร้างประโยชน์สุขที่เป็นธรรม)

R : Responsibility (สำนึกในความรับผิดชอบ)

U : Unity (ความเป็นหนึ่งเดียวกัน)

วัตถุประสงค์ (objectives)

1. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้คู่คุณธรรมและมีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพและมาตรฐานสากล
2. เพื่อผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์การและชุมชนในท้องถิ่น
3. เพื่อให้การบริการวิชาการและการขึ้นำสังคมที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน
4. เพื่อส่งเสริม อนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีไทยท้องถิ่นแลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่ชุมชน
5. เพื่อยกระดับการจัดการศึกษาสู่มาตรฐานความเป็นสากล
6. เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์การให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์ (goals)

1. สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับ Education 4.0 ได้มาตรฐานด้านการศึกษาระดับชาติและนานาชาติ เป็นที่ยอมรับของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และบัณฑิตมีงานทำ
2. สร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์สู่การพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ และระดับชาติ
3. ให้บริการวิชาการสู่สังคม ที่เน้นการขึ้นำสังคมเพื่อพัฒนาชุมชนให้สามารถพึ่งตนเองได้ และอยู่ได้อย่างยั่งยืน
4. ทำนุบำรุงซึ่งศิลปวัฒนธรรมอันดีงานของท้องถิ่นและสืบสานปณิธานตามพระราชดำริ

5. พัฒนาระดับความสามารถของนักศึกษา บุคลากร และความร่วมมือด้านวิชาการเพื่อก้าวสู่สากล

6. พัฒนาระดับการเป็นองค์กรที่มีธรรมาภิบาลในการบริหารงาน องค์กรที่มีสมรรถนะสูง องค์กรแห่งการเรียนรู้ และองค์กรสีเขียว

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้มีคุณภาพสู่สากล

ยุทธศาสตร์ 2 พัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมสร้างสรรค์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อชุมชนและองค์กร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการบริการวิชาการและชี้นำสังคมเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ทะนุบำรุง สืบสานศิลปวัฒนธรรมไทย ท้องถิ่นและโครงการอันเนื่องมาจาก

พระราชดำริตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาสู่ความเป็นสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารและพัฒนาองค์กรที่มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การนำแผนพัฒนาคณะสู่การปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้มีคุณภาพสู่สากล

1.พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรใหม่ ๆ ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและท้องถิ่น โดยบูรณาการศาสตร์กับ กลุ่มคลัสเตอร์วิชาการต่าง ๆ เช่น พยาบาลและวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ กลุ่มอาหารและการให้บริการท่องเที่ยว

2.พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรในรูปแบบการเรียน (3+1) (ภาคทฤษฎีและปฏิบัติ +สหกิจศึกษา)

3.พัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แก่นักศึกษา (21st century skills) ได้แก่ ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะด้านภาษาอังกฤษ ทักษะด้านวิชาการและทักษะวิชาชีพ/อาชีพ

4.จัดรูปแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน (Work – integrated Learning : WIL)

5.พัฒนาห้องเรียนเป็นแบบห้องเรียนอัจฉริยะ(Smart Classroom) ห้องเรียนแบบนวัตกรรม (innovation classroom) และห้องเรียนภาษาอังกฤษธุรกิจ(business English classroom)

6.พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือด้านการศึกษา การเรียนรู้ร่วมกับสถานประกอบการ กับสถานประกอบการในพื้นที่ และในส่วนกลาง หน่วยงานภาครัฐ สถาบันอุดมศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา

7. พัฒนาศูนย์พัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการใหม่ (Startup entrepreneurs center)
8. พัฒนาศูนย์พัฒนาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมทางธุรกิจ (creative and business Innovative center)
9. พัฒนาศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพทางธุรกิจ (MS-minimart)
10. จัดตั้งสถานีโทรทัศน์ภายในของมหาวิทยาลัย (PBRU Chanel)
11. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งบริษัทจำลองทางธุรกิจตามศาสตร์สาขาวิชา(Startup dummy company)
12. พัฒนาศูนย์ให้คำปรึกษาและดูแลนักศึกษา (counseling center)
13. พัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์
14. ส่งเสริมและพัฒนาอัตลักษณ์และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชา
15. ส่งเสริมสนับสนุนการแข่งขันทักษะวิชาการระดับอุดมศึกษาสู่เวทีการแข่งขันระดับชาติ และนานาชาติ อย่างต่อเนื่อง
16. ส่งเสริมและสนับสนุนอาจารย์ให้มีคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกและตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร
17. พัฒนาสมรรถนะการสอนของอาจารย์ให้เป็นอาจารย์มืออาชีพ

ยุทธศาสตร์ 2 พัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมสร้างสรรค์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อชุมชนและองค์กร

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรทำงานวิจัยที่สอดคล้องกับนโยบายมหาวิทยาลัย เช่น ด้านอาหาร การท่องเที่ยวและวิทยาศาสตร์สุขภาพ ที่ตอบสนองความต้องการเชิงพื้นที่รับผิดชอบ และส่งผลต่อการพัฒนาสังคมในระดับประเทศ เป็นต้น
2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์พัฒนาผลงานวิจัยสู่การเผยแพร่ตีพิมพ์ในระดับชาติและนานาชาติ (TCI, ISI, Scopus)
3. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนางานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์หรือสร้างสรรค์นวัตกรรมต่อชุมชนหรือองค์กร
4. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอกเพื่อผลิตผลงานวิจัย
5. พัฒนาหน่วยวิจัยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ หน่วยวิจัยการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ และหน่วยวิจัยพัฒนาและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์เกลือทะเลไทย
6. พัฒนาสมรรถนะนักวิจัยรุ่นใหม่ รุ่นกลางและรุ่นอาวุโส
7. พัฒนาขีดสมรรถนะของนักวิจัยในทุกระดับเพื่อก้าวสู่การขอทุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอก
8. สร้างเครือข่ายการประชุมทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งภายในและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการบริการวิชาการและชี้นำสังคมเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน

1. ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการหนึ่งคณะหนึ่งอำเภอ ในการให้บริการวิชาการ ในด้านอาหาร ด้านการท่องเที่ยว และด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพแก่ชุมชนต่าง ๆ ในพื้นที่รับผิดชอบ
2. สร้างเครือข่ายความร่วมมือของทุกภาคส่วนในชุมชนเพื่อร่วมกันพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้น
3. ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างสรรคคุณค่าแก่ชุมชน โดยการชี้นำสังคมเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและสนองความต้องการของชุมชน
4. น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติแก่ชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบเพื่อยกระดับเป็นชุมชนต้นแบบในการพัฒนา
5. พัฒนาศูนย์อบรมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อจัดการรายได้ (development and training center)
6. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรและภาครัฐและภาคเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ทะนุบำรุง สืบสานศิลปวัฒนธรรมไทย ท้องถิ่นและโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1. รักษาสืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบุรี และวัฒนธรรมไทยให้อยู่คงอยู่ด้วยความภาคภูมิใจ
2. สร้างค่านิยม จิตสำนึกและภูมิปัญญาของคนไทย
3. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานทั้งภายในและต่างประเทศ
4. สืบสานโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช อันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ
5. สืบสานพระปณิธานโครงการ พระราชดำริของในหลวง ร. 9

ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาสู่ความเป็นสากล

1. พัฒนาหลักสูตรที่มีความพร้อมในการพัฒนาสู่สากล เช่น หลักสูตรธุรกิจระหว่างประเทศ (International Business Management) เพื่อรองรับนักศึกษาต่างประเทศ เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีน และประเทศอื่นๆ
2. พัฒนาสมรรถนะทางด้านภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาและอาจารย์
3. พัฒนาและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนนักศึกษาและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาระหว่างประเทศ
4. สนับสนุนการแข่งขันทักษะวิชาการระดับนานาชาติโดยความร่วมมือกับเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารและพัฒนาองค์กรที่มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1. พัฒนาระบบการบริหารจัดการและคุณภาพการบริการให้เป็นเลิศตามหลักธรรมาภิบาล
2. พัฒนาคณะให้เป็นองค์กรสีเขียว (green and clean organization) และองค์กรสมรรถนะสูง (high performance organization) ตามหลักธรรมาภิบาล
3. พัฒนาสภาพแวดล้อมแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคาร สถานที่ และโสตทัศนูปกรณ์ให้พร้อมและมีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน
4. พัฒนาระดับการสื่อสารองค์กรและสร้างแบรนด์ของคณะให้เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น
5. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ
6. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน ให้มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานสูงขึ้น
7. พัฒนาระบบและกลไกงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรและระดับคณะ
8. พัฒนาระบบงานประกันคุณภาพเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ (Education Criteria for performance Excellence) EdPEX

วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT)

จากสถานการณ์ปัจจุบันสามารถทำการวิเคราะห์ SWOT Analysis ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สิ่งที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกที่จะส่งผลกระทบต่อการทำงานของคณะวิทยาการจัดการ โดยสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

วิเคราะห์จุดแข็ง (Strength)

1. คณะมีการกำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์และแผนงานที่ชัดเจนทำให้การบริหารจัดการและการมุ่งสู่เป้าหมายเป็นไปในทางทิศทางเดียวกัน
2. หลักสูตรมีคุณภาพได้ตามมาตรฐานการศึกษาของ สกอ. และตอบสนองความต้องการของสังคมและประเทศ
3. หลักสูตรที่เปิดสอนมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยมีการปฏิบัติการและเสริมสร้างประสบการณ์จริงทำให้หลักสูตรเป็นที่ยอมรับและสร้างความพอใจแก่นายจ้าง ผู้ใช้บัณฑิตและสถานประกอบการ
4. การสนับสนุนให้ทุนการศึกษาเรียนฟรีตลอดระยะเวลา 4 ปี
5. โครงสร้างการบริหารงานมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน
6. บุคลากรสายวิชาการมีความรู้ความสามารถในการสอนเป็นอย่างดี
7. คณะมีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอนและการบริหารจัดการงาน
8. การบริหารจัดการยึดหลักธรรมาภิบาลก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีและน่าเชื่อถือ

9. คณะมีการสนับสนุนให้มีการดำเนินกิจกรรมเสริมความรู้ ทักษะชีวิตและทักษะวิชาชีพ เพื่อพัฒนาปลูกฝังจิตสำนึกให้กับนักศึกษาทำให้นักศึกษาได้รับการยอมรับจากนายจ้างและผู้ใช้บัณฑิต
10. บัณฑิตสามารถหางานทำได้เกือบทั้งหมดและได้รับค่าจ้างเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
11. คณะมีแหล่งเรียนรู้ในการศึกษาค้นคว้าเอกสารและข้อมูลทางวิชาการที่หลากหลายและทันสมัย เช่น ห้องสมุด อินเทอร์เน็ต เป็นต้น
12. คณะมีการจัดสภาพแวดล้อม อาคารเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนการสอน การทำงานและการให้บริการนักศึกษาและบุคลากรคณะ
13. คณะมีห้องเรียนที่ใช้เทคโนโลยีทันสมัยมาประกอบการเรียนการสอน
14. บัณฑิตเป็นที่พึงพอใจและยอมรับจากนายจ้าง ผู้ใช้บัณฑิตและสถานประกอบการ
15. คณะมีการให้บริการวิชาการแก่ชุมชนหรือท้องถิ่นตามนโยบายหนึ่งอำเภอหนึ่งคณะที่สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน
16. นโยบายการวางแผนอัตรากำลังและการพัฒนาบุคลากรของคณะมีการดำเนินการจัดทำแผนรองรับการพัฒนาในอนาคต

วิเคราะห์จุดอ่อน (Weakness)

1. คุณวุฒิระดับปริญญาเอกและตำแหน่งวิชาการของคณาจารย์ยังต่ำกว่าเกณฑ์
2. จำนวนคณาจารย์กับภาระงานสอนไม่สัมพันธ์กัน
3. ผลงานวิจัยและการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ยังมีน้อย รวมถึงการนำไปใช้ประโยชน์ยังไม่มี
4. บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนมีจำนวนไม่เพียงพอ
5. งบประมาณที่ได้รับจากการจัดสรรไม่เพียงพอต่อการพัฒนาคณะ
6. การพัฒนาหลักสูตรใหม่ระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษายังขาดความพร้อมด้านบุคลากรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของ สกอ.
7. นักศึกษายังขาดทักษะในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะภาษาอังกฤษ ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะชีวิตและอาชีพ เป็นต้น
8. จำนวนนักศึกษาลดลงเนื่องมีการออกกระหว่างการเรียนในแต่ละภาคการศึกษา
9. การสร้างเครือข่ายทางการศึกษากับสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนยังมีจำนวนน้อย
10. ขาดการเครือข่าย การประสานงานและกิจกรรมสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่ากับองค์กร
11. ระบบเทคโนโลยีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตยังขาดประสิทธิภาพ
12. ค่าบำรุงการศึกษาหรือค่าเล่าเรียนยังแพงอยู่เมื่อเทียบกับสถาบันอื่นๆ ในระดับเดียวกัน

13. คณะยังขาดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารหรือการเผยแพร่ความรู้สู่สาธารณะชนและองค์กรต่างๆ ที่พึงจะได้รับอย่างทั่วถึง

วิเคราะห์โอกาส (Opportunities)

1. หน่วยงานหลักของประเทศที่รับผิดชอบการศึกษาระดับอุดมศึกษากำหนดภารกิจหลักของสถาบัน อุดมศึกษาไว้อย่างชัดเจน คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการสู่สังคมและทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม ทำให้เกิดความเป็นเอกภาพในการดำเนินงาน

2. การประกันคุณภาพการศึกษามีองค์ประกอบมาตรฐานคุณภาพและดัชนีบ่งชี้ที่ สกอ. กำหนดเป็นกรอบและแนวทางการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษาทำให้คณะพัฒนาบัณฑิตและการเรียนสอนให้มีคุณภาพ

3. แหล่งทุนสนับสนุนในการทำวิจัยจากหน่วยงานภาครัฐมีมากขึ้น เช่น วช. สกว. สกอ. สสส. หรือหน่วยงานอื่นๆ ทำให้บุคลากรมีโอกาสได้รับทุนวิจัยเพิ่มมากขึ้น พร้อมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมงานวิจัยเพื่อให้เกิด ประโยชน์ในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ การพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาประเทศ

4. องค์กรต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศมีการแสวงหาความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ โดยมี เงินทุนสนับสนุนการดำเนินกิจกรรม

5. นโยบายภาครัฐสนับสนุนเงินกู้ยืมการศึกษาส่งผลให้คณะมีจำนวนนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น

6. ประชาชน ชุมชนและธุรกิจอุตสาหกรรมในท้องถิ่นให้ความร่วมมือและความไว้วางใจต่อคุณภาพการจัด การศึกษาของคณะ

7. สถานประกอบการด้านธุรกิจอุตสาหกรรม และภาครัฐ เช่น อบต. เทศบาล เป็นต้น เข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนในคณะ

8. ประชาชนมีความต้องการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากการเลื่อนฐานะจากสถาบัน เป็นมหาวิทยาลัยและมีอิสระในการบริหารจัดการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

9. พ.ร.บ. การศึกษา พ.ศ.2542 เปิดโอกาสให้มีการศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อพัฒนาคนเปิดโอกาสให้สถานศึกษาจัดการศึกษาในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัยและสามารถเทียบโอนได้

วิเคราะห์อุปสรรค (Threat)

1. คู่แข่งมีมากขึ้นที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดตั้งศูนย์การศึกษาภายนอก มหาวิทยาลัยทั้งมหาวิทยาลัยเก่าของรัฐ มหาวิทยาลัยราชภัฏและมหาวิทยาลัยเอกชน

2. จำนวนนักศึกษาที่จะศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาลดลงเนื่องจากอัตราการเกิดของประชากรลดลง

3. สถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีการเปิดรับตรงและเปิดภาคพิเศษมากขึ้นเพื่อเป็นการเพิ่มโอกาสดิ่งนักศึกษาเก่งเข้าสถาบันก่อน
4. ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นยังไม่เข้าใจและรู้จักบทบาทวิชาชีพของคณะเท่าที่ควรในการให้บริการวิชาการแก่ชุมชน
5. รัฐมีนโยบายลดและไม่เพิ่มอัตรากำลังคนของหน่วยงานภาครัฐส่งผลกระทบต่ออัตราการจ้างบุคคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน
6. ค่านิยมของผู้เรียนและสถานประกอบการส่วนใหญ่ต้องการมหาวิทยาลัยมากกว่าราชภัฏที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี
7. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ส่งผลให้การเปิดเสรีทางการศึกษาและการเคลื่อนย้ายแรงงานที่ทำให้เกิดการแข่งขันแย่งชิงนักศึกษาเข้าสถาบันการศึกษา
8. การคมนาคมมีความสะดวกในการเดินทางไปกรุงเทพฯ ได้ง่ายขึ้นทำให้ผู้เรียนเลือกที่จะศึกษาต่อมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ
9. การเปิดตลาดการค้าเสรีทำให้สถาบันศึกษาต่างประเทศเข้ามาเปิดรับนักศึกษามากขึ้นทำให้เกิดการแข่งขันสูงขึ้น
10. จำนวนนักเรียนของโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาที่เข้าศึกษาต่อคณะวิทยาการการจัดการลดลง
11. ประกาศ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 เกี่ยวกับคุณสมบัติอาจารย์ที่เข้าใหม่ต้องมีผลสอบภาษาอังกฤษทำให้เกิดปัญหาด้านการรับสมัครอาจารย์

ผลงานวิเคราะห์ TOWS Matrix

TOWS Matrix แผนกลยุทธ์ ปี 2565 - 2568	โอกาส (Opportunities) 1. หน่วยงานหลักของประเทศที่รับผิดชอบการศึกษาระดับอุดมศึกษา กำหนดภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาไว้อย่างชัดเจน คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการสู่สังคมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทำให้เกิดความเป็นเอกภาพในการดำเนินการ 2. การประคุณภาพการศึกษามีองค์ประกอบมาตรฐานคุณภาพและดัชนีที่สำนักงาน สมศ. และสกอ. กำหนดเป็นกรอบแนวทางการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา ทำให้คณะพัฒนาบัณฑิตและการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ 3. แหล่งทุนสนับสนุนในการทำวิจัยจากหน่วยงานภาครัฐมีมากขึ้น เช่น วช. สกว. สกอ. สสส. หรือหน่วยงานอื่นๆ ทำให้บุคลากรมีโอกาสได้ทุนวิจัยเพิ่มมากขึ้นพร้อมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมงานวิจัยเพื่อเกิดประโยชน์ในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ การพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาประเทศ 4. องค์กรต่างๆทั้งในประเทศและต่างประเทศมีการแสวงหาความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพโดยมีเงินทุนสนับสนุนดำเนินกิจกรรม 5. นโยบายภาครัฐสนับสนุนเงินกู้การศึกษาส่งผลให้คณะมีจำนวนนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น 6. ประชาชน ชุมชนและธุรกิจอุตสาหกรรมในท้องถิ่นให้ความร่วมมือและความไว้วางใจต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของคณะ 7. สถานประกอบการด้านธุรกิจอุตสาหกรรมและภาครัฐ เช่น อบต. เทศบาลเป็นต้น เข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนในคณะ 8. ประชาชนมีความต้องการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากการเลื่อนฐานะจากสถาบัน เป็นมหาวิทยาลัยและมีอิสระในการบริหารจัดการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 9. พ.ร.บ. การศึกษา พ.ศ.2542 เปิดโอกาสให้มีการศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อพัฒนาคนเปิดโอกาสให้ สถานศึกษาจัดการศึกษาในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัยและสามารถเทียบโอนได้ 10. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ทำให้คณะต้องพัฒนาบัณฑิตและการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและสามารถทำความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียนในการพัฒนาการจัดการศึกษา	อุปสรรค (Threats) 1. คู่แข่งมีมากขึ้นที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดตั้งศูนย์การศึกษากายนอก มหาวิทยาลัยทั้งมหาวิทยาลัยเก่าของรัฐ มหาวิทยาลัยราชภัฏและมหาวิทยาลัยเอกชน 2. จำนวนนักศึกษาที่จะศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาลดลงเนื่องจากอัตราการเกิดของประชากรลดลง 3. สถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีการเปิดรับตรงและเปิดภาคพิเศษมากขึ้นเพื่อเป็นการเพิ่มโอกาสตังนักศึกษาเก่งเข้าสถาบันก่อน 4. ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นยังไม่เข้าใจและรู้จักบทบาทวิชาชีพของคณะเท่าที่ควรในการให้บริการวิชาการแก่ชุมชน 5. รัฐมีนโยบายลดและไม่เพิ่มอัตราค่าเล่าเรียนของหน่วยงานภาครัฐส่งผลกระทบต่ออัตราค่าจ้างบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน 6. ค่านิยมของผู้เรียนและสถานประกอบการส่วนใหญ่ต้องการมหาวิทยาลัยมากกว่าราชภัฏที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี 7. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ส่งผลให้การเปิดเสรีทางการศึกษาและการเคลื่อนย้ายแรงงานที่ทำให้เกิดการแข่งขันแย่งชิงนักศึกษาเข้าสถาบันการศึกษา 8. การคมนาคมมีความสะดวกในการเดินทางไป กรุงเทพฯ ได้ง่ายขึ้นทำให้ผู้เรียนเลือกที่จะศึกษาต่อมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ 9. การเปิดตลาดการค้าเสรีทำให้สถาบันศึกษาต่างประเทศเข้ามาเปิดรับนักศึกษามากขึ้นทำให้เกิดการแข่งขันสูงขึ้น 10. จำนวนนักเรียนของโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาที่เข้าศึกษาต่อคณะวิทยาการจัดการลดลง 11. ประกาศ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 เกี่ยวกับคุณสมบัติอาจารย์ที่เข้าใหม่ต้องมีผลสอบภาษาอังกฤษทำให้เกิดปัญหาด้านการรับสมัครอาจารย์
จุดแข็ง (Strengths) 1. คณะมีการกำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์และแผนงานที่ชัดเจน ทำให้การบริหารจัดการและการมุ่งสู่เป้าหมายเป็นไปในทางทิศทางเดียวกัน 2. หลักสูตรมีคุณภาพได้ตามมาตรฐานการศึกษาของ สกอ. และตอบสนองความต้องการของสังคมและประเทศ 3. หลักสูตรที่เปิดสอนมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้มีการปฏิบัติการและเสริมสร้างประสบการณ์จริงทำให้หลักสูตรเป็นที่ยอมรับและสร้างความพอใจแก่นายจ้าง ผู้ใช้บัณฑิตและสถานประกอบการ 4. การสนับสนุนให้ทุนการศึกษาเรียนฟรีตลอดระยะเวลา 4 ปี	กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy) 1. พัฒนาหลักสูตรใหม่ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานโดยความร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ Nursing and Science วิศวกรรมและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ฯ 2. เพิ่มสมรรถนะด้านวิชาชีพแก่อาจารย์ 3. พัฒนาระบบฐานข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันสมัย 4. บริการวิชาการที่รับผิดชอบต่อสังคมและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น 5. พัฒนาห้องเรียนและสื่อการเรียนการสอนให้ทันสมัยมุ่งสู่ห้องเรียนดิจิทัล 6. พัฒนาคณาจารย์ สถานทีและสภาพแวดล้อมภายในอาคารให้น่าอยู่น่าเรียน	กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy) 1. พัฒนาระบบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2. พัฒนาคณะให้เป็นองค์กรสีเขียว 3. จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาเพื่อจัดหารายได้ 4. จัดตั้งศูนย์ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมเพื่อผลิตผลงานที่สร้างภาพลักษณ์องค์กรและสร้างรายได้แก่องค์กร 5. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานหรือสถานประกอบการเน้นการเรียนการสอนปฏิบัติจริง

5. โครงสร้างการบริหารงานมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน 6. บุคลากรสายวิชาการมีความรู้ความสามารถในการสอนเป็นอย่างดี 7. คณะมีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอนและการบริหารจัดการงาน 8. การบริหารจัดการยึดหลักธรรมาภิบาลก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีและน่าเชื่อถือ 9. คณะมีการสนับสนุนให้มีการดำเนินกิจกรรมเสริมความรู้ ทักษะชีวิตและทักษะวิชาชีพเพื่อพัฒนาปลูกฝังจิตสำนึกให้กับนักศึกษาทำให้นักศึกษาได้รับการยอมรับจากนายจ้างและผู้ใช้บัณฑิต 10. คณะมีแหล่งเรียนรู้ในการศึกษาค้นคว้าเอกสารและข้อมูลทางวิชาการที่หลากหลายและทันสมัย เช่น ห้องสมุด อินเทอร์เน็ต เป็นต้น 11. คณะมีการจัดสภาพแวดล้อม อาคารเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนการสอน การทำงานและการให้บริการนักศึกษาและบุคลากรคณะ 12. คณะมีห้องเรียนที่ใช้เทคโนโลยีทันสมัยมาประกอบการเรียนการสอน 13. บัณฑิตเป็นที่พึงพอใจและยอมรับจากนายจ้าง ผู้ใช้บัณฑิตและสถานประกอบการ 14. ผ่านการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับดี		
จุดอ่อน (Weakness)	กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy)	กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy)
1. คุณวุฒิระดับปริญญาเอกและตำแหน่งวิชาการของคณาจารย์ยังต่ำกว่าเกณฑ์ 2. จำนวนคณาจารย์กับการเรียนการสอนไม่สัมพันธ์กันทำให้อาจารย์มีชั่วโมงการสอนมากทำให้การทำผลงานทางวิชาการและงานวิจัยของอาจารย์มีน้อย 3. ผลงานวิจัยและการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของอาจารย์มีน้อย รวมถึงการนำไปใช้ประโยชน์ยังไม่มี 4. บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนมีจำนวนไม่เพียงพอ 5. งบประมาณที่ได้รับจากการจัดสรรไม่เพียงพอต่อการพัฒนาคณะ 6. การพัฒนาหลักสูตรใหม่ระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษายังขาดความพร้อมด้านบุคลากรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของ สกอ. 7. นักศึกษายังขาดทักษะในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะภาษาอังกฤษ ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะชีวิตและอาชีพ เป็นต้น 8. จำนวนนักศึกษาลดลงเนื่องมีการออกกระหว่างการเรียนในแต่ละภาคการศึกษา 9. การสร้างเครือข่ายทางการศึกษากับสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนยังมีจำนวนน้อย 10. ขาดการเครือข่าย การประสานงานและกิจกรรมสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่ากับองค์กร 11. ระบบเทคโนโลยีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตยังขาดประสิทธิภาพ 12. ค่าบำรุงการศึกษาหรือค่าเล่าเรียนยังแพงอยู่เมื่อเทียบกับสถาบันอื่นๆ ในระดับเดียวกัน 13. คณะยังขาดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารหรือการเผยแพร่ความรู้สู่สาธารณะชนและองค์กรต่างๆ ที่พึงจะได้รับอย่างทั่วถึง	1. พัฒนาอาจารย์ให้มีคุณวุฒิปริญญาเอกเพิ่มขึ้นและตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มขึ้น 2. สนับสนุนการบูรณาการผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์แก่ชุมชนหรือองค์กรในท้องถิ่น 3. พัฒนาหลักสูตรใหม่ตรงตามตลาดที่ต้องการ 4. พัฒนาศูนย์ให้คำปรึกษาและดูแลนักศึกษา 5. ส่งเสริมการให้บริการด้านวิชาการและวิชาชีพตามศาสตร์สาขาวิชาแก่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา	1. เตรียมวางแผนอัตรากำลังสายวิชาการเพื่อรองรับการเกษียณของข้าราชการ 2. พัฒนาระบบการรับนักศึกษาและการแนะแนวหรือประชาสัมพันธ์รณกักศึกษา 3. พัฒนาระบบการสื่อสารและแบรนด์ 4. พัฒนาสมรรถนะบัณฑิตให้มีทักษะวิชาการ วิชาชีพ และอัตลักษณ์ของสาขาวิชา

บทที่ 3

แผนยุทธศาสตร์พัฒนาคณะวิทยาการจัดการ พ.ศ.2565 – 2568

ปรัชญา (philosophy)

คุณธรรมนำความรู้ สู่การพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน

ปณิธาน (pledge)

มุ่งผลิตบัณฑิต วิจัยและบริการวิชาการที่มีคุณภาพอันจะก่อให้เกิดการพัฒนาองค์กร สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน

วิสัยทัศน์ (vision)

“คณะชั้นนำด้านนวัตกรรมการจัดการธุรกิจและการสื่อสาร เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ภายในปี 2568”

เอกลักษณ์ (uniqueness)

“คณะที่มุ่งเน้นนวัตกรรมการบริหารจัดการทางธุรกิจและการสื่อสาร”

“School of Innovation Business Management and Communication”

อัตลักษณ์ (identity)

“ซื่อสัตย์ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ สู่วิชาการเด่น”

ซื่อสัตย์ หมายถึง นักศึกษารับฟังและไม่นำข้อมูลของผู้อื่นมาเปิดเผย ดูแลและรักษาทรัพย์สินและผลประโยชน์ขององค์กรอยู่เสมอ

มีวินัย หมายถึง มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลาและเคารพกฎระเบียบของสังคมทั้งต่อหน้าและลับหลัง เช่น การสวมหมวกนิรภัย เป็นต้น

ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง มีความกล้า ความคิดริเริ่มและการตัดสินใจ มีความเพียรพยายาม มุ่งมั่น ทำให้ดีกว่าเดิมอยู่เสมอและหมั่นหาความรู้ด้านต่างๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ

สู่วิชาการเด่น หมายถึง การเข้าร่วมแข่งขันทักษะทางวิชาการในศาสตร์ด้านการบริหารธุรกิจ การบัญชี และนิเทศศาสตร์ และผลงานได้รับรางวัลระดับชาติ/นานาชาติ

พันธกิจ (mission)

1. ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพทั้งด้านความรู้คู่คุณธรรมเพื่อการทำงานสู่มาตรฐานสากล
2. ผลิตงานวิจัย วัตกรรมที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์การและชุมชน
3. ให้บริการวิชาการที่สามารถชี้นำสังคมและตอบสนองความต้องการของชุมชนและองค์การในท้องถิ่น
4. ส่งเสริม อนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ของชาติ และโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่ชุมชน
5. พัฒนาการจัดการศึกษาที่ดีมีมาตรฐานสู่สากล
6. พัฒนาระบบการบริหารจัดการให้เป็นองค์กรสมรรถนะสูง (high performance organization) ตามหลักธรรมาภิบาล

ค่านิยมองค์กร (core values)

คณะวิทยาการจัดการได้ดำเนินการพัฒนาคุณภาพการบริหารภาครัฐในด้าน “การนำองค์กร” เพื่อสร้างระบบพัฒนาองค์กรและบุคลากรของคณะ ให้มีความเข้มแข็งและพัฒนาองค์กรให้บรรลุเป้าหมายตามหลักการพัฒนาคุณภาพบริการจัดการภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นคณะจึงกำหนดค่านิยมองค์กรของคณะวิทยาการจัดการ “MSPBRU” เพื่อให้บุคลากรทุกคนใช้เป็นหลักคิดและปฏิบัติในการพัฒนาตนเองและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น ดังนี้

- M : Mastery (เชี่ยวชาญอย่างผู้นำ)
- S : Sensibility and sharing (มีไหวพริบปฏิภาณและแบ่งปัน)
- P : Proactive (ทำงานเชิงรุก)
- B : Benefit (สร้างประโยชน์สุขที่เป็นธรรม)
- R : Responsibility (สำนึกในความรับผิดชอบ)
- U : Unity (ความเป็นหนึ่งเดียวกัน)

วัตถุประสงค์ (objectives)

1. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้คู่คุณธรรมและมีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพและมาตรฐานสากล
2. เพื่อผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์การและชุมชนในท้องถิ่น
3. เพื่อให้การบริการวิชาการและการชี้นำสังคมที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน

4. เพื่อส่งเสริม อนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีไทย
ท้องถิ่นและโครงการอื่นเนื่องมาจากพระราชดำริและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่
ชุมชน
5. เพื่อยกระดับการจัดการศึกษาสู่มาตรฐานความเป็นสากล
6. เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์การให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามหลัก
ธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์ (goals)

1. สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับ Education 4.0 ได้มาตรฐานด้านการศึกษาระดับชาติ และนานาชาติ เป็นที่ยอมรับของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และบัณฑิตมีงานทำ
2. สร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์สู่การพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ และระดับชาติ
3. ให้บริการวิชาการสู่สังคม ที่เน้นการขึ้นำสังคมเพื่อพัฒนาชุมชนให้สามารถพึ่งตนเองได้
และอยู่ได้อย่างยั่งยืน
4. ทำนุบำรุงซึ่งศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นและสืบสานปณิธานตามพระราชดำริ
5. พัฒนาระดับความสามารถของนักศึกษา บุคลากร และความร่วมมือด้านวิชาการเพื่อ
ก้าวสู่สากล
6. พัฒนาระดับการเป็นองค์กรที่มีธรรมาภิบาลในการบริหารงาน องค์กรที่มีสมรรถนะสูง
องค์กรแห่งการเรียนรู้ และองค์กรสีเขียว

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้มีคุณภาพ
- ยุทธศาสตร์ 2 พัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมสร้างสรรค์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อชุมชนและ
องค์กร
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาท้องถิ่นและขึ้นำสังคมเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 ทะนุบำรุง สืบสานศิลปวัฒนธรรมไทย ท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและพัฒนาองค์กรที่มีประสิทธิภาพตามหลัก
ธรรมาภิบาล

การนำแผนพัฒนาคณะสู่การปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้มีคุณภาพ

1. พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรใหม่ ๆ ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและท้องถิ่น โดยบูรณาการศาสตร์กับสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น พยาบาลและวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ กลุ่มอาหารและการให้บริการท่องเที่ยว กลุ่มเทคโนโลยีการเกษตร

2. พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรในรูปแบบการเรียนรู้ (3+1) (ทฤษฎีและปฏิบัติ +สหกิจศึกษา)

3. พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรบูรณาการและการจัดการเรียน หลักสูตร 3 ปี

4. พัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แก่นักศึกษา (21st century skills)

5. จัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน (Work – integrated Learning : WIL)

6. พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือด้านการศึกษา การเรียนรู้ร่วมกับสถานประกอบการ กับสถานประกอบการในพื้นที่ และในส่วนกลาง หน่วยงานภาครัฐ สถาบันอุดมศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา

7. พัฒนาศูนย์พัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการใหม่ (Startup entrepreneurs center)

8. พัฒนาศูนย์พัฒนาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมทางธุรกิจ (creative and business Innovative center)

9. พัฒนาศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพทางธุรกิจ (MS-minimart)

10. จัดตั้งรายการและสถานีสื่อบนช่องทางยูทูบ (MS youtube Chanel) ของคณะ

11. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งบริษัทจำลองทางธุรกิจตามศาสตร์สาขาวิชา(Startup dummy company)

12. พัฒนาศูนย์อบรมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อจัดการรายได้ (development and training center)

13. พัฒนาศูนย์ให้คำปรึกษาและดูแลนักศึกษา (counseling center)

14. พัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์

15. ส่งเสริมและพัฒนาอัตลักษณ์และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชา

16. ส่งเสริมสนับสนุนการแข่งขันทักษะวิชาการระดับอุดมศึกษาสู่เวทีการแข่งขันระดับชาติ และนานาชาติ อย่างต่อเนื่อง

17. ส่งเสริมและสนับสนุนอาจารย์ให้มีคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกและตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร

18. พัฒนาสมรรถนะการสอนของอาจารย์ให้เป็นอาจารย์มืออาชีพ

ยุทธศาสตร์ 2 พัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมสร้างสรรค์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อชุมชนและองค์กร

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรทำงานวิจัยที่สอดคล้องกับนโยบายมหาวิทยาลัย เช่น ด้านอาหาร การท่องเที่ยวและวิทยาศาสตร์สุขภาพ ที่ตอบสนองความต้องการเชิงพื้นที่รับผิดชอบ และส่งผลต่อการพัฒนาสังคมในระดับประเทศ เป็นต้น
2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์พัฒนาผลงานวิจัยสู่การเผยแพร่ตีพิมพ์ในระดับชาติและนานาชาติ (TCI, ISI, Scopus)
3. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนางานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์หรือสร้างสรรค์นวัตกรรมต่อชุมชนหรือองค์กร
4. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอกเพื่อผลิตผลงานวิจัย
5. พัฒนาหน่วยวิจัยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ หน่วยวิจัยการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ และหน่วยวิจัยพัฒนาและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์เกลือทะเลไทย
6. พัฒนาสมรรถนะนักวิจัยรุ่นใหม่ รุ่นกลางและรุ่นอาวุโส
7. พัฒนาขีดสมรรถนะของนักวิจัยในทุกระดับเพื่อก้าวสู่การขอทุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอก
8. สร้างเครือข่ายการประชุมทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งภายในและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาท้องถิ่นและชั้นนำสังคมเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน

1. ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการหนึ่งคณะหนึ่งอำเภอ ในการให้บริการวิชาการ ในการพัฒนาชุมชนที่รับผิดชอบ ให้เป็นชุมชนต้นแบบการพัฒนาโดยใช้ศาสตร์ด้านการบริหารจัดการแก่ชุมชนต่าง ๆ ในพื้นที่รับผิดชอบ
2. สร้างเครือข่ายความร่วมมือของทุกภาคส่วนในชุมชนเพื่อร่วมกันพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้น
3. ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างสรรค์คุณค่าแก่ชุมชน โดยการชั้นนำสังคมเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและสนองความต้องการของชุมชน
4. น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติแก่ชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบเพื่อยกระดับเป็นชุมชนต้นแบบในการพัฒนา
5. พัฒนาศูนย์อบรมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อจัดการรายได้
6. สนับสนุนการสร้างเครือข่ายด้านการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเป็นการบูรณาการการเรียนการสอนกับแหล่งการเรียนรู้ของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ทะนุบำรุง สืบสานศิลปวัฒนธรรมไทย ท้องถิ่นและโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1. รักษาสืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบุรี และวัฒนธรรมไทยให้ยังคงอยู่ด้วยความภาคภูมิใจ

2. สร้างค่านิยม จิตสำนึกและภูมิปัญญาของคนไทย

3. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานทั้งภายในและต่างประเทศ

4. สืบสานโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช อันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ

5. บูรณาการศาสตร์พระราชาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและพัฒนาองค์กรที่มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

1. พัฒนาระบบการบริหารจัดการและคุณภาพการบริการให้เป็นเลิศตามหลักธรรมาภิบาล

2. พัฒนาคณะให้เป็นองค์กรสีเขียว (green and clean organization) และองค์กรสมรรถนะสูง (high performance organization) ตามหลักธรรมาภิบาล

3. พัฒนาสภาพแวดล้อมแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคาร สถานที่ และโสตทัศนูปกรณ์ให้พร้อมและมีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน

4. พัฒนาระดับการสื่อสารองค์กรและสร้างแบรนด์ของคณะให้เป็นที่ยอมรับเพิ่มมากขึ้น

5. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ

6. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน ให้มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานสูงขึ้น

7. พัฒนาระบบและกลไกกลางประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรและระดับคณะ

8. พัฒนาระบบงานประกันคุณภาพเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาในระดับสากล

เป้าหมายสำคัญที่จะดำเนินการให้เกิดผลสำเร็จในระยะเวลา 4 ปี (พ.ศ.2564 - 2568)

1. เป้าหมายเชิงกลยุทธ์ (strategic goal) ปี พ.ศ.2568

“ก้าวขึ้นสู่การเป็นคณะแห่งนวัตกรรมด้านการจัดการธุรกิจและการสื่อสารภายในปี พ.ศ. 2568”

2.แผนการดำเนินงาน

- ระยะที่หนึ่ง ปี พ.ศ.2565
- 1.พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรในรูปแบบการเรียน (3+1) (ทฤษฎีและปฏิบัติ + สหกิจศึกษา) และการจัดการเรียนในหลักสูตร 3 ปี
 - 2.พัฒนาหลักสูตรระยะสั้นที่ตอบสนองความต้องการของสังคม อย่างน้อย 5 หลักสูตร
 - 3.พัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองกับการเรียนรู้ในระบบคลังหน่วยกิตอย่างน้อย 1 หลักสูตร
 - 4.พัฒนาศูนย์พัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการใหม่ (Startup entrepreneurs center)
 - 5.พัฒนาสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์และรูปแบบออนไลน์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของแต่ละหลักสูตร
 - 6.ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรทำงานวิจัยที่สอดคล้องกับนโยบายมหาวิทยาลัย ตอบสนองความต้องการเชิงพื้นที่รับผิดชอบ และส่งผลต่อการพัฒนาสังคมในระดับประเทศ เป็นต้น
 - 7.ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์พัฒนาผลงานวิจัยสู่การเผยแพร่ตีพิมพ์ในระดับชาติและนานาชาติ (TCI, ISI, Scopus)
 - 8.ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนางานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์หรือสร้างสรรค์นวัตกรรมต่อชุมชนหรือองค์กร
 - 9.สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอกเพื่อผลิตผลงานวิจัย
 - 10.พัฒนาสมรรถนะนักวิจัยรุ่นใหม่ รุ่นกลางและรุ่นอาวุโส
 - 11.พัฒนาขีดสมรรถนะของนักวิจัยในทุกระดับเพื่อก้าวสู่การขอทุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอก
 - 12.สร้างเครือข่ายการประชุมทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งภายในและต่างประเทศ
 - 13.ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการหนึ่งคณะหนึ่งอำเภอ ในการให้บริการวิชาการในการพัฒนาชุมชนที่รับผิดชอบ ให้เป็นชุมชนต้นแบบการพัฒนาโดยใช้ศาสตร์ด้านการบริหารจัดการแก่ชุมชน ต่าง ๆ ในพื้นที่รับผิดชอบ
 - 14.สร้างเครือข่ายความร่วมมือของทุกภาคส่วนในชุมชน ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างสรรค์คุณค่าแก่ชุมชน โดยการชี้นำสังคมเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและสนองความต้องการของชุมชน

- 15.สนับสนุนการสร้างเครือข่ายด้านการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเป็นการบูรณาการการเรียนการสอนกับแหล่งการเรียนรู้ของชุมชน
 - 16.รักษาสืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบุรี และวัฒนธรรมไทยให้อยู่คงอยู่ด้วยความภาคภูมิใจ สืบสานบูรณาการศาสตร์พระราชาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ
 - 17.พัฒนาสภาพแวดล้อมแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคาร สถานที่ และโสตทัศนูปกรณ์ให้พร้อมและมีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน
 - 18.พัฒนายกระดับการสื่อสารองค์กรและสร้างแบรนด์ของคณะให้เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น
 - 19.พัฒนาคณะให้เป็นองค์กรสีเขียว (green and clean organization) และองค์กรสมรรถนะสูง (high performance organization) ตามหลักธรรมาภิบาล
 - 20.พัฒนาระบบงานประกันคุณภาพเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาในระดับสากล
- ระยะที่สอง
- ปี พ.ศ.2566
- 1.จัดตั้งรายการและสถานีสื่อบนช่องทางยูทูบ (MS youtube Chanel) ของคณะ
 - 2.ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งบริษัทจำลองทางธุรกิจตามศาสตร์สาขาวิชา (Startup dummy company) อย่างน้อย 1 หน่วยธุรกิจ
 - 3.พัฒนาศูนย์ให้คำปรึกษาและดูแลนักศึกษา (counseling center) เพื่อให้ นักศึกษาสำเร็จการศึกษา และเพิ่มอัตราการคงอยู่ของนักศึกษา
 - 4.พัฒนาหลักสูตรระยะสั้นที่ตอบสนองความต้องการของสังคม อย่างน้อย 10 หลักสูตร
 - 5.พัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองกับการเรียนรู้ในระบบคลังหน่วยกิตอย่างน้อย 1 หลักสูตร
 - 6.พัฒนาสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์และรูปแบบออนไลน์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของแต่ละหลักสูตร
 - 7.ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรทำงานวิจัยที่สอดคล้องกับนโยบายมหาวิทยาลัย ตอบสนองความต้องการเชิงพื้นที่รับผิดชอบ และส่งผลต่อการพัฒนาสังคมในระดับประเทศ เป็นต้น
 - 8.ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์พัฒนาผลงานวิจัยสู่การเผยแพร่ตีพิมพ์ในระดับชาติและนานาชาติ (TCI, ISI, Scopus)
 - 9.ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนางานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์หรือสร้างสรรค์นวัตกรรมต่อชุมชนหรือองค์กร

10. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอกเพื่อผลิตผลงานวิจัย
 11. พัฒนาสมรรถนะนักวิจัยรุ่นใหม่ รุ่นกลางและรุ่นอาวุโส
 12. พัฒนาขีดสมรรถนะของนักวิจัยในทุกระดับเพื่อก้าวสู่การขอทุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอก
 13. สร้างเครือข่ายการประชุมทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งภายในและต่างประเทศ
 14. ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการหนึ่งคณะหนึ่งอำเภอ ในการให้บริการวิชาการในการพัฒนาชุมชนที่รับผิดชอบ ให้เป็นชุมชนต้นแบบการพัฒนาโดยใช้ศาสตร์ด้านการบริหารจัดการแก่ชุมชน ต่าง ๆ ในพื้นที่รับผิดชอบ
 15. สร้างเครือข่ายความร่วมมือของทุกภาคส่วนในชุมชน ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างสรรค์คุณค่าแก่ชุมชน โดยการชี้นำสังคมเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและสนองความต้องการของชุมชน
 16. สนับสนุนการสร้างเครือข่ายด้านการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเป็นการบูรณาการการเรียนการสอนกับแหล่งการเรียนรู้ของชุมชน
 17. รักษาสืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบุรี และวัฒนธรรมไทยให้อยู่คงอยู่ด้วยความภาคภูมิใจ สืบสานบูรณาการศาสตร์พระราชาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ
 18. พัฒนาสภาพแวดล้อมแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคาร สถานที่ และสัตตภัณฑ์อุปกรณ์ให้พร้อมและมีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน
 19. พัฒนาระดับการสื่อสารองค์กรและสร้างแบรนด์ของคณะให้เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น
 20. พัฒนาคณะให้เป็นองค์กรสีเขียว (green and clean organization) และองค์กรสมรรถนะสูง (high performance organization) ตามหลักธรรมาภิบาล
 21. พัฒนาระบบงานประกันคุณภาพเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาในระดับสากล
- ระยะที่สาม
1. พัฒนาระดับศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพทางธุรกิจ (MS-minimart) เพื่อการพัฒนาต้นแบบการทำธุรกิจ (ธุรกิจชุมชน /ธุรกิจแฟรนไชส์)
 2. พัฒนาหลักสูตรระยะสั้นที่ตอบสนองความต้องการของสังคม อย่างน้อย 15 หลักสูตร
- ปี พ.ศ.2567

3. พัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองกับการเรียนรู้ในระบบคลังหน่วยกิตอย่างน้อย 1 หลักสูตร
4. พัฒนาสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์และรูปแบบออนไลน์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของแต่ละหลักสูตร
5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรทำงานวิจัยที่สอดคล้องกับนโยบายมหาวิทยาลัย ตอบสนองความต้องการเชิงพื้นที่รับผิดชอบ และส่งผลต่อการพัฒนาสังคมในระดับประเทศ เป็นต้น
6. ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์พัฒนาผลงานวิจัยสู่การเผยแพร่ตีพิมพ์ในระดับชาติและนานาชาติ (TCI, ISI, Scopus)
7. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนางานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์หรือสร้างสรรค์นวัตกรรมต่อชุมชนหรือองค์กร
8. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอกเพื่อผลิตผลงานวิจัย
9. พัฒนาสมรรถนะนักวิจัยรุ่นใหม่ รุ่นกลางและรุ่นอาวุโส
10. พัฒนาขีดสมรรถนะของนักวิจัยในทุกระดับเพื่อก้าวสู่การขอทุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอก
11. สร้างเครือข่ายการประชุมทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งภายในและต่างประเทศ
12. ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการหนึ่งคณะหนึ่งอำเภอ ในการให้บริการวิชาการในการพัฒนาชุมชนที่รับผิดชอบ ให้เป็นชุมชนต้นแบบการพัฒนาโดยใช้ศาสตร์ด้านการบริหารจัดการแก่ชุมชน ต่าง ๆ ในพื้นที่รับผิดชอบ
13. สร้างเครือข่ายความร่วมมือของทุกภาคส่วนในชุมชน ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างสรรค์คุณค่าแก่ชุมชน โดยการชี้นำสังคมเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและสนองความต้องการของชุมชน
14. สนับสนุนการสร้างเครือข่ายด้านการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเป็นการบูรณาการการเรียนการสอนกับแหล่งการเรียนรู้ของชุมชน
15. รักษาสืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบุรี และวัฒนธรรมไทยให้อยู่คงอยู่ด้วยความภาคภูมิใจ สืบสานบูรณาการศาสตร์พระราชาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ
16. พัฒนาสภาพแวดล้อมแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคาร สถานที่ และโสตทัศนูปกรณ์ให้พร้อมและมีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน

17. พัฒนาระดับการสื่อสารองค์กรและสร้างแบรนด์ของคณะให้เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น
 18. พัฒนาคณะให้เป็นองค์กรสีเขียว (green and clean organization) และองค์กรสมรรถนะสูง (high performance organization) ตามหลักธรรมาภิบาล
 19. พัฒนาระบบงานประกันคุณภาพเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาในระดับสากล
- ระยะที่สี่
- ปี พ.ศ. 2568
1. พัฒนาศูนย์พัฒนาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมทางธุรกิจ (creative and business Innovative center)
 2. พัฒนาหลักสูตรระยะสั้นที่ตอบสนองความต้องการของสังคม อย่างน้อย 20 หลักสูตร
 3. พัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองกับการเรียนรู้ในระบบคลังหน่วยกิตอย่างน้อย 1 หลักสูตร
 4. พัฒนาสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์และรูปแบบออนไลน์ ร้อยละ 100 ของแต่ละหลักสูตร
 5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรทำงานวิจัยที่สอดคล้องกับนโยบายมหาวิทยาลัย ตอบสนองความต้องการเชิงพื้นที่รับผิดชอบ และส่งผลต่อการพัฒนาสังคมในระดับประเทศ เป็นต้น
 6. ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์พัฒนาผลงานวิจัยสู่การเผยแพร่ตีพิมพ์ในระดับชาติและนานาชาติ (TCI, ISI, Scopus)
 7. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนางานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์หรือสร้างสรรค์นวัตกรรมต่อชุมชนหรือองค์กร
 8. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอกเพื่อผลิตผลงานวิจัย
 9. พัฒนาสมรรถนะนักวิจัยรุ่นใหม่ รุ่นกลางและรุ่นอาวุโส
 10. พัฒนาขีดสมรรถนะของนักวิจัยในทุกระดับเพื่อก้าวสู่การขอทุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอก
 11. สร้างเครือข่ายการประชุมทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งภายในและต่างประเทศ
 12. ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการหนึ่งคณะหนึ่งอำเภอ ในการให้บริการวิชาการในการพัฒนาชุมชนที่รับผิดชอบ ให้เป็นชุมชนต้นแบบการพัฒนาโดยใช้ศาสตร์ด้านการบริหารจัดการแก่ชุมชน ต่าง ๆ ในพื้นที่รับผิดชอบ

13. สร้างเครือข่ายความร่วมมือของทุกภาคส่วนในชุมชน ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างสรรค์คุณค่าแก่ชุมชน โดยการชี้นำสังคมเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและสนองความต้องการของชุมชน
14. สนับสนุนการสร้างเครือข่ายด้านการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเป็นการบูรณาการการเรียนการสอนกับแหล่งการเรียนรู้ของชุมชน
15. รักษาสืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบุรี และวัฒนธรรมไทยให้อยู่คงอยู่ด้วยความภาคภูมิใจ สืบสานบูรณาการศาสตร์พระราชาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ
16. พัฒนาสภาพแวดล้อมแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคาร สถานที่ และโสตทัศนูปกรณ์ให้พร้อมและมีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน
17. พัฒนาระดับการสื่อสารองค์กรและสร้างแบรนด์ของคณะให้เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น
18. พัฒนาคณะให้เป็นองค์กรสีเขียว (green and clean organization) และองค์กรสมรรถนะสูง (high performance organization) ตามหลักธรรมาภิบาล
19. พัฒนาระบบงานประกันคุณภาพเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาในระดับสากล

3. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key success factor)

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของแผนกลยุทธ์ ผู้บริหารจะต้องพิจารณาจากตัวชี้วัดที่ส่งผลต่อความสำเร็จดังนี้

1. ความพร้อมของคณะฯ	● หลักสูตร ● อาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก ● สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
2. บุคลากรสายวิชาการ
(อาจารย์ประจำหลักสูตร)	● จำนวนอาจารย์ที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอก ● จำนวนอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ผศ., รศ., ศ.)
3. นักศึกษา	● จำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาของคณะฯ ● สัดส่วนนักศึกษาต่ออาจารย์ประจำ ● ผลงานหรือรางวัลที่ได้รับระดับชาติ/นานาชาติ ● บัณฑิตเป็นที่ต้องการของหน่วยงานภาคเอกชนและภาครัฐ
4. งานวิจัย	● จำนวนผลงานวิจัย

- จำนวนทุนสนับสนุนงานวิจัยจากแหล่งภายในและภายนอก
 - จำนวนผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ระดับชาติ/นานาชาติ
 - จำนวน Citation
 - งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้จริง
- 5.ผลการประกันคุณภาพการศึกษา
- ผลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร
 - ผลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะ
- 6.ภาพลักษณ์องค์กร
- ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน